ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 231

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3603 τῆς 5 Ἰουλίου 1928 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν, καὶ κερδῶν λαχείων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθμὸν Α. 12417 τῆς 11 Ἰουνίου 1929 ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ «περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς κωδικοποίησιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀμέσων φόρων ἐν γένει» καὶ 3) τὴν ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1929 ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐν σχέσει πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον πρῶτον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων:

1) Τοῦ Ν. 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς 9 Ἰανουαρίου 1919 φύλλον Ε. Κυβερνήσεως.

2) Τοῦ Ν. 1807 «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν νόμων» τῆς 20 Δεκεμβρίου 1919, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 272 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1919 φύλλον τῆς Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

3) Τοῦ Ν. 1948 «περὶ ἱδρύσεως τεχνικοῦ σώματος ἐμπειροτεχνῶν» τῆς 25 Ἰανουαρίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 τῆς 1 Φεβρουαρίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

4) Τοῦ Ν. 1987 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 Ν. Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ καθαρῶν προσόδων» τῆς 28 Ἰανουαρίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1920, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ κυρωθὲν Ν. Διάταγμα.

5) Τοῦ Ν. 1990 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 Ν. Διατάγματος περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ α' ἐδαφ. τῆς 4 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων 1640 νόμου» τῆς 28 Ἰανουαρίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς 19 Ἰουνίου 1919, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ κυρωθὲν Ν. Διάταγμα.

6) Τοῦ Ν. 1991 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1919 Ν. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ προθεσμιῶν πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων καὶ πληρωμὴν φόρων κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐκτάκτων κερδῶν κλπ. νόμους» τῆς 28 Ἰανουαρίου 1920 δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1919, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ κυρωθὲν Ν. Διάταγμα.

7) Τοῦ Ν. 1992 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1919 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων» τῆς 28 Ἰανουαρίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 τῆς 1 Φεβρουαρίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύων καὶ ὁ τροποποιηθεὶς Ν. 1640, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 11 § 4 τοῦ τροποποιήσαντος Ν. Δ. «περὶ ὑποχρέων πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων ἐπὶ ἀντλίκων κλπ.», ἧς ἡ ἰσχὺς ἤρξατο ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 1992.

8) Τοῦ Ν. 2173 «περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ ἑτέρων κειμένων φόρων καὶ περὶ καθορισμοῦ νέων συντελεστῶν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων» τῆς 30 Ἀπριλίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 99 τῆς 30 Ἀπριλίου 1920 φύλλον Ε. Κ., ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ὡς πρὸς δὲ τὰς δι' αὐτοῦ καταργήσεις φορολογικῶν νόμων καὶ τροποποιήσεις τοῦ Ν. 1640 ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920.

9) Τοῦ Ν. 2331 «περὶ τροποποιήσεως τῆς διαδικασίας τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» τῆς 25 Ἰουνίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 140 τῆς 27 Ἰουνίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ τεθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 8 Αὐγούστου 1920.

10) Τοῦ Ν. 2411 «περὶ δεκαπενταετοῦς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου Α' Κατηγορίας (οἰκοδομῶν) τοῦ Ν. 1640 κλπ. τῶν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν» τῆς 23 Ἰουνίου 1920, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 τῆς 5 Ἰουλίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

11) Τοῦ Ν. 2412 «περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ἐπίσιν δηλώσεων φορολογίας καθαρῶν προσόδων» τῆς 23 Ἰουνίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 τῆς 5 Ἰουλίου φύλλον τῆς Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

12) Τοῦ Ν. 2494 «περὶ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων» τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1920, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 208 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1920 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

13) Τοῦ Ν. 2966 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ» τῆς 30 Ἰουλίου 1922, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 134 τῆς 3 Αὐγούστου 1922 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

14) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 283 τῆς αὐτῆς χρονολογίας φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

15) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τῶν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἐφέσεων κατὰ φορολογικῶν καταλόγων ἐκτάκτων κερδῶν ἐπιτροπῶν» τῆς 11 Ἰανουαρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλον Ε.Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

16) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἀπαλλαγῆς... καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν μελῶν τῶν φιλανθρωπικῶν ἀποστολῶν τοῦ Φ. Κ. Προσόδων ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, Στ' κατηγορίας καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ συνθετικοῦ» τῆς 11 Ἰανουαρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τῆς 12 Ἰανουαρίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

17) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τούτου νόμων» τῆς 19 Μαρ-

τίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 73 τῆς 20 Μαρτίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

18) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν καὶ ἄλλων φορολογικῶν νόμων» τῆς 21 Ἰουνίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 167 τῆς 23 Ἰουνίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

19) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» τῆς 4 Ἰουλίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 6 Ἰουλίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1924 Β. Διατάγματος.

20) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ν. 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» τῆς 30 Ἰουλίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 212 τῆς 1 Αὐγούστου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

21) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος δικηγόρων καὶ περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων νόμων» τῆς 15 Αὐγούστου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 229 τῆς 17 Αὐγούστου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

22) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ φόρου ὑπερεισοδήματος» τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 255 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

23) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ μειώσεως τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων διατάξεων» τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 292 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ.

24) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ συνθετικοῦ φόρου τοῦ Ν. 1640 ὡς ἰσχύει τροποποιηθεὶς διὰ μεταγενεστέρων νόμων» τῆς 28 Νοεμβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 304 τῆς 1 Δεκεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1923.

25) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος» τῆς 1 Δεκεμβρίου 1923 δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 350 τῆς 4 Δεκεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

26) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς πολέμους καταστραφεῖσαν ἔκτασιν τῆς πόλεως Σερρῶν τῆς ἰσχύος τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2411...» τῆς 6 Δεκεμβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 357 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ὡς πρὸς τὰς περὶ Σερρῶν διατάξεις ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1923.

27) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ φόρου καθαρᾶς προσόδου κερδῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» τῆς 12 Δεκεμβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 361 τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ.

28) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ φόρου ὑπερτιμήματος καὶ ὑπερεισοδήματος κλπ.» τῆς 12 Δεκεμβρίου 1023, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 361 τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ.

29) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2965 «περὶ προσθέτου φορολογίας τῶν κερδῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» τῆς 29 Δεκεμβρίου 1923, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 384 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1923 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

30) Τοῦ Ν. 3338 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων» τῆς 12 Ἰουνίου 1925, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 151 τῆς 15 Ἰουνίου 1925 φύλλον Ε.Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

31) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων» τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 246 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1925 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

32) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 264 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

33) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διαδικασίας βεβαιώσεως φόρου καθαρῶν προσόδων» τῆς 24 Φεβρουαρίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 73 τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

34) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» τῆς 18 Ἀπριλίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 19 Ἀπριλίου 1926 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

35) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς» τῆς 18 Ἀπριλίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 19 Ἀπριλίου 1926 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

36) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας» τῆς 18 Ἀπριλίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 19 Ἀπριλίου 1926 φύλλον τῆς Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

37) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ καταργήσεως τοῦ κατὰ τὸν νόμον 3338 ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἀνωνύμων ἑταιριῶν» τῆς 28 Ἀπριλίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 141 τῆς 30 Ἀπριλίου 1926 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

38) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» τῆς 15 Ἰουλίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 238 τῆς 17 Ἰουλίου 1926 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

39) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου ἐγγείου παραγωγῆς καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ στρεμματικοῦ δικαιώματος» τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 322 τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1926 φύλλον τῆς Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

40) Τοῦ Δ. «περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων» τῆς 1 Ἰουλίου 1927, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 139 τῆς 1 Ἰουλίου 1927 φύλλον Ε. Κ.

41) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου ἐγγείου παραγωγῆς καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ διὰ στρεμματικοῦ δικαιώματος» τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 278 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος, ἀφ' ἧς καὶ τὸ τροποποιούμενον Ν. Διάταγμα.

42) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ., περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος, τῆς 13 Νοεμβρίου 1927», δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 278 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος, ἀφ' ἧς τὸ τροποποιηθὲν Ν. Διάταγμα.

43) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως διαφόρων οἰκονομικῶν Ν. Διαταγμάτων» τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 278 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

44) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ., περὶ τροποποιήσεως διαδικασίας βεβαιώσεως φόρου καθαρῶν προσόδων», τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 291 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

45) Τοῦ νόμου 3484 «περὶ προθεσμιῶν καταβολῆς φόρων τινων καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων τῆς 17 Ἀπριλίου 1928», δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 62 τῆς 26 Ἀπριλίου 1928 φύλλον Ε. Κ. καὶ ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου 1928.

46) Τοῦ νόμου 3602 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας γεωργικῶν τινων προϊόντων καὶ τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» τῆς 5 Ἰουλίου 1928, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 146 τῆς 6 Ἰουλίου 1928 φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως.

47) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ φορολογίας κληρονομιῶν κλπ. νόμων» τῆς 23 Μαρτίου 1929», δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 122 τῆς 23 Μαρτίου 1929 φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως.

48) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν Νομοθ. Διαταγμάτων τῆς 18 Ἀπριλίου 1926, 15 Ἰουλίου 1926 καὶ 13 Νοεμβρίου 1927 περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος» τῆς 23 Μαρτίου 1929, δημοσ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 119 τῆς 23 Μαρτίου 1929 φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 4168.

49) Τοῦ νόμου 4158 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929, περὶ μειώσεως τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου οἰκον. νομικοῦ ἔτους 1929—1930» τῆς 3 Ἰουνίου 1929, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 194 τῆς 9 Ἰουνίου 1929 φύλλον Ε. Κ.

50) Τοῦ νόμου 4316 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαδικασίας, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων διατάξεων» τῆς 6 Αὐγούστου 1929, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 290 τῆς 17 Αὐγούστου 1929 φύλλον Ε. Κ

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, ἔχον οὕτω :

Κ Ω Δ Ι Ξ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1.

(Ν. 1640 ἄρθρον 1, Ν. 1932 ἄρθρ. 2, Ν. 2173 ἄρθρ. 1, Ν. 3338 ἄρθρ. 33, Ν. Δ. 18—4—26 ἄρθρ. 22).

1. Καταργοῦνται ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ 1919.

α') Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΛϛ' (3536) τοῦ 1910 ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων.

β') Οἱ δυνάμει τῶν ἄρθρων 7—11 τοῦ νόμου ΓΤϡΚ' (3393) τοῦ 1909 καὶ τῆς πρώτης καὶ τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου ΓΥϡΓ' (3493) τοῦ 1909 ἰσχύοντες φόροι ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἀνωνύμων, ἑτερορρύθμων κατὰ μετοχὰς καὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν.

γ') Τὰ δυνάμει τῶν ἄρθρων 16, 42 καὶ 50 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887 ἐπιβληθέντα τέλη μεριζματαποδείξεων τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν.

δ') Ὁ ἐν Ἑπτανήσῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § β' τοῦ νόμου ΓΚΗ' τοῦ 1904 εἰσπραττόμενος ἔγγειος εἰς εἶδος φόρος 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτοῦ πρὸς τοπικὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἑπτανησιακῶν προϊόντων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰδικοὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, ἐλαίου, μουργελαίου, πυρηνελαίου, σάπωνος καὶ τῶν δυνάμει τῆς μετὰ τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος συμβάσεως τοῦ 1905 εἰσπραττομένων φόρων, εἰσφορῶν κλπ. ὡς καὶ τῶν δυνάμει τῶν νόμων ΔΝΔ' τοῦ 1912 καὶ 425 τοῦ 1914 ἐν Κερκύρᾳ εἰσπραττομένων φόρων.

ε') Οἱ κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰδικοὶ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ Δήμου Μελιτίνης τῆς Λακεδαίμονος, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ζώων, τῆς σταφίδος, τῶν ξηρῶν σύκων, τῶν κουκουλίων, τῶν ἐλαιῶν, τοῦ ἐλαίου, τοῦ μουργελαίου, τοῦ πυρηνελαίου καὶ τοῦ σάπωνος.

ϛ') Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΓΩΛ' τοῦ 1911 ἰσχύων συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

ζ') Ὁ ὑφιστάμενος, κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμους, φόρος ἐπιτηδεύματος ὑπαλλήλων.

2. Ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1919.

α') Ὁ ἐν Μακεδονίᾳ, Ἠπείρῳ καὶ ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου δυνάμει τοῦ ΔΡΑΔ' Νόμου τοῦ 1913 ἰσχύων κτηματικὸς φόρος.

β') Ὁ ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, ὁ ἐπιβληθεὶς διὰ τοῦ ΣΖ' τοῦ 1864, τοῦ τροποποιηθέντος διὰ τῶν νόμων ΣΜΖ' τοῦ 1866, ΣΟΓ' τοῦ 1867 καὶ 205 τοῦ 1892.

γ') Ὁ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ τοῦ ἐνοικίου, ὁ ἐπιβληθεὶς διὰ τοῦ 403 νόμου τοῦ 1901 τροποποιηθέντος διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 359 τοῦ 1910.

δ') Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΚΒ' τοῦ 1863 καὶ τῶν μετέπειτα τροποποιησάντων αὐτὸν νόμων ΨΙΓ' τοῦ 1878, ΒΟΕ' τοῦ 1892, ΓΡΝϛ' (3156) τοῦ 1908, ΓΙΚΔ' (3324) τοῦ 1909, ΓΩΞΗ' (1868) τοῦ 1911 καὶ 760 τοῦ 1917 ἰσχύων ἐν τῷ Κράτει φόρος τῶν οἰκιῶν.

ε') Ὁ κατὰ τὸν νόμον ΓΩΛΑ' (3831) φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν σπειρομένων γαιῶν, ὡς καὶ ἡ ἀντὶ τούτου δυνάμει τοῦ νόμου 1238 τοῦ 1918 ἐν ἰσχύϊ φορολογία τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι.

στ') Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 32—49 τοῦ νόμου ΒΙΓ' τοῦ 1892 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν ζώων, ἐφαρμοζομένη ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι φορολογία τῶν περιβολίων.

ζ') Οἱ κατὰ τοὺς νόμους ΨΙΓ' τοῦ 1878 ΒΙΓ' τοῦ 1892 (ἄρθρα 33 καὶ 86), ΒΣΜΕ' τοῦ 1894 (ἄρθρα 2 καὶ 3), ΒΥΚΖ' τοῦ 1896 καὶ 968 τοῦ 1917 (ἄρθρον 4) εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἔγγειοι δημόσιοι φόροι καὶ ὁδικὸς τοιοῦτος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ λοιπῶν ὀπωροφόρων δένδρων τῶν ἐπαρχιῶν Ἄνδρου, Νάξου, Τήνου, Ἑρμιονίδος, Τροιζηνίας, Καρυστίας καὶ Σκοπέλου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

η') Οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τῆς Ἡγεμονίας τῆς Σάμου εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς Τελωνείοις κατὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου Σάμου ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰδικοὶ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι ἐπὶ τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς νήσου Σάμου, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν, τοῦ ἐλαίου, τοῦ σάπωνος, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν σταφίδων ἐν γένει.

θ') Οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἰσπραττόμενοι ἐν τοῖς Τελωνείοις κατὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰδικοὶ ἐν Κρήτῃ ἔγγειοι δημόσιοι φόροι ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων φυσικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν ἐν γένει, τοῦ ἐλαίου, πυρηνελαίου, σάπωνος ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου, σταφίδων ἐν γένει ὡς καὶ τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 391 τοῦ 1914 φόρου ἐπὶ τῶν κουκουλίων, ὁπίου καὶ ἀφιονασπόρου.

3. Ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου 1919.

Ὁ κατὰ τοὺς νόμους 455 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καὶ 956 τοῦ ἔτους 1917 ἐπιβαλλόμενος ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τῶν δήμων φόρος ἐπὶ τῶν λαχανικῶν καὶ ὀπωρικῶν.

4. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1920 οἱ ἑξῆς ἐπὶ μεταλλείων φόροι:

α') Ὁ διὰ τοῦ νόμου 982 τοῦ 1917 πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων χρωμίου καὶ λευκολίθων.

β') Ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων ἐπιβαλλόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 καὶ τῶν πρὸ τούτου νόμων ὡς καὶ τῶν σχετικῶν νόμων τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

γ') Ὁ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐπιβαλλόμενος ἀναλογικὸς φόρος δυνάμει τῶν ἰσχυόντων ὀθωμανικῶν καὶ τῆς τέως Σαμιακῆς Πολιτείας νόμων.

δ') Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 καὶ τοὺς πρὸ τούτου νόμους ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ καταβαλλόμενον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς ἢ τῆς ἐπιφανείας μέρισμα.

ε') Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 ἐπιβαλλόμενος φόρος 5 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν δυνάμει ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἢ ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ ἐγγυήσει ἐξορυχθέντων μεταλλευμάτων.

Ϛ΄) Ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων ἐπιβαλλόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν, ὁ δυνάμει τοῦ νόμου 531 πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ταμείου, ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἢ ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων τῶν Ν. Χωρῶν καὶ τῶν νήσων Κρήτης καὶ Σάμου καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν λατομείων πρόσθετος φόρος ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ὑπὲρ αὐτοῦ.

ζ΄) Ὁ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρος 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἀξίας τῶν προϊόντων λατομείων κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 587 καὶ οἱ κατὰ τοὺς πρὸ τούτου νόμους ἀναλογικοὶ φόροι ἐπὶ τῶν λατομείων τῶν Ν. Χωρῶν.

5. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920.

Ἡ κατὰ τοὺς νόμους ΓΧΛΒ΄ τοῦ 1910, 722 τοῦ 1916, 968 τοῦ 1917 καὶ 1238 τοῦ 1918 φορολογία ἐπὶ τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ κατὰ τοὺς νόμους ΒΦΟΘ΄ τοῦ 1899, ΒΞΟΓ΄ τοῦ 1900, ΒΩΞΖ΄ τοῦ 1903, 722 τοῦ 1916 καὶ 1639 τοῦ 1918 φορολογία μεγάλων ζώων.

6. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925-26 καταργοῦνται:

α΄) Ἡ κατὰ τὸν νόμον 2647 τῆς 5 Αὐγούστου 1921 φορολογία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

β΄) Ἡ ἐν Δυτικῇ Θράκῃ ἰσχύουσα φορολογία τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν προϊόντων, ἡ ἑλαιοδεκάτη καὶ ὁ φόρος τῶν κουκουλίων· ἐπεκτείνεται δὲ εἰς αὐτήν:

1) Τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον στρεμματικὸν δικαίωμα καὶ ὁ φόρος καθαρῶν προσόδων κατηγορίας Ε΄.

2) Ἡ κατὰ τὸν νόμον ΓΥΘ΄ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων φορολογία τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις καὶ,

3) Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἰσχύουσα καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι φορολογία τῶν κουκουλίων, ὀπίου καὶ ἀφιονοσπόρου.

7. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926-27.

Ὁ νόμος 3311 περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀμέσων φόρων καθ' ὁμάδας φορολογουμένων καὶ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 κ.τ.λ.

Ἄρθρον 2.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 2 Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 2 § 1 καὶ 2 καὶ 11 § 3, Ν. 3338 ἄρθρ. 2).

1. Ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου 1919 καὶ ἑκάστου ἑφεξῆς ἔτους ἐπιβάλλεται:

α΄) Ἀναλυτικὸς φόρος, ἐπὶ εἰδικῷ κατὰ κατηγορίαν συντελεστῇ, ἐπὶ πασῶν τῶν καθαρῶν προσόδων πάσης κατηγορίας, τῶν προκυπτουσῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ, κατὰ κανόνα, ἐντὸς ἑκάστου ἀμέσως προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐφ' ὅσον δὲν ρυθμίζεται ἄλλως διὰ περαιτέρω διατάξεων τοῦ νόμου τούτου. Κατὰ τὸ πρῶτον φορολογικὸν ἔτος 1919—20. ὡς προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος, νοεῖται τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1918 μέχρι 31 Μαρτίου 1919 δωδεκάμηνον διάστημα.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου θεωροῦνται ἐν Ἑλλάδι προκύψασαι καὶ αἱ πρόσοδοι αἱ ὁπουδήποτε δι' ἐκμεταλλεύσεως ἑλληνικῶν πλοίων προκύπτουσαι, ὡς καὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀσκουμένων ἐν ἀλλοδαπῇ δι' ὑποκαταστημάτων, πρακτορείων ἢ ἀντιπροσώπων ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι κυρίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐξ Ἑλλάδος διευθυνομένων. Ἔτι δὲ καὶ αἱ ἐν ἀλλοδαπῇ προκύπτουσαι ἐκ κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐξ ἀμοιβῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὑπὸ ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ἢ ἐπὶ ἑξάμηνον τοὐλάχιστον διαμενόντων πτώμενα.

β΄) Συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἐν Κεφαλ. Θ΄ συνισταμένης καὶ ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε κατὰ κανόνα καθ' ἅπαν τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ὑπὸ παντὸς ἐν Ἑλλάδι κατοικοῦντος ἢ ἐπὶ ἑξάμηνον τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἔτους διαμείναντος φυσικοῦ προσώπου, ἢ καὶ ἐν γένει ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ προσώπου ἔστω καὶ ἐλάσσονα τῶν ἓξ μηνῶν ἢ καὶ ὁλοσχερῶς ἐν Ἑλλάδι διαμένοντος, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἰδιοκτήτης ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδι ἢ ἑλληνικοῦ πλοίου καὶ ἐφ' ὅσον πρὸς τούτοις οὐδένα ἀντίστοιχον φόρον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατέβαλεν.

γ΄) Εἰς τὸν συνθετικὸν συμπληρωματικὸν φόρον ὑπόκειται καὶ ἡ ἐκκειμένη κληρονομία.

Ἄρθρον 3.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 2 καὶ λοιποὶ νόμοι καὶ διατάγματα ἀναφερόμενοι εἰς προηγούμενον ἄρθρον).

1. Θεωρεῖται διαμείνας ἐπί τινα περίοδον χρόνου ἐν Ἑλλάδι πᾶς ὅστις, ἔστω καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἔχων, ἐτήρησεν οὐχ' ἧττον εἰς διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς διαμονήν, καθ' ὅλην τὴν περίοδον ἢ ἐπὶ χρονικὰ διαστήματα μὴ συναπτὰ μὲν ἀλλ' ὧν τὸ ἄθροισμα ἰσοῦται πρὸς τὸ μέγεθος τῆς περιόδου, ἓν ἢ πλείονα ἐνδιαιτήματα ἐν οἴκῳ ἰδιοκτήτῳ ἢ ἀλλοτρίῳ ἢ ἐν ξενοδοχείῳ, ἀνεξαρτήτως τῆς διαρκοῦς ἢ μὴ τῆς ἐν Ἑλλάδι πραγματικῆς διατριβῆς αὐτοῦ.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται διὰ τὴν φορολογίαν ταύτην ὡς κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον α΄ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ προκυψάντων προσόδων ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐξ ἀμοιβῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπιβαλλομένου φόρου, ἐκπίπτεται μέχρι συμψηφισμοῦ τούτου πᾶς τυχὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καθαρῶν προσόδων καταβληθεὶς φόρος, τέλος ἢ δικαίωμα.

Ἄρθρον 4.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 4, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 2 § 4, Ν. 3338 ἄρθρ. 2 § Ν. Δ. 6-9.25 ἄρθρ. 2 § 4, Ν. Δ. 15-7-26 ἄρθρ. 3).

1. Θεωρεῖται ἐπίσης ὡς πρόσοδος φορολογουμένη ἐν τῇ κατηγορίᾳ Δ΄ καὶ τῷ συνθετικῷ συμπληρωματικῷ φόρῳ.

α΄) Τὸ ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως ἐμπορικῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ἐπωνυμίας κλπ. προκῦπτον κέρδος, τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν καλὴν πορείαν τῆς ἐπιχειρήσεως (ἀέρας).

β΄) Πᾶσα ὠφέλεια ἐξ ἐκχωρήσεως παντὸς ἐν γένει δικαιώματος, οἷον δικαιώματος μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως, προνομίου, δικαιώματος συναφοῦς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος κλπ.

γ΄) Ἡ πραγματοποιηθεῖσα αὐτόματος ὑπερτίμησις τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου, ὡς καὶ ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα τοιαύτη, ἐφ' ὅσον περιελήφθη ἐν τῇ ἀπογραφῇ, ἐξαιρέσει τῆς ἐξ ἀκινήτων προκυψάσης καὶ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους περὶ φορολογίας αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων φορολογηθείσης τοιαύτης.

2. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσόδου φορολογοῦνται τὰ τέσσαρα πέμπτα, τοῦ ὑπολοίπου ἀπαλλασσομένου, ἐνεργοῦνται δ' ἐξ αὐτῆς αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 19 ἐκπτώσεις,, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

Ἄρθρον 5.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 3, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 2 § 3, Ν. 3338 ἄρθρον 4).

1. Αἱ φορολογητέαι ἐν γένει πρόσοδοι κατατάσσονται εἰς ἑπτὰ κατηγορίας:

Α΄. Εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν.

Β΄. Εἰσοδήματα ἐκ γαιῶν.

Γ΄. Εἰσοδήματα ἐκ κινητῶν ἀξιῶν.

Δ΄. Κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ε΄. Κέρδη ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων (φορολογούμενα κατὰ τοὺς περὶ τούτων εἰδικοὺς νόμους).

Ϛ΄. Ἀμοιβαὶ ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Ζ΄. Ἀμοιβαὶ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

Ἄρθρον 6.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 2, Ν. Δ. 15-12-22 ἄρθρ. 5).

1. Οὐδεμία ἐξαίρεσις ἐκ τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου

ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὲρ οὐδενὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου τοιαύτη ἀναγνωρίζεται, ἂν μὴ ρητῶς ἀνεγράφη ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ.

2. Τῶν δυνάμει τοῦ Νόμου 1640 φορολογουμένων ἐν γένει προσόδων ἀπαλλάσσονται καταβολῆς φόρου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1922 τὰ ἔσοδα τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν δωρεῶν τῶν ἐξυπηρετικῶν τῇ ἐκπαιδεύσει.

Ἄρθρον 7.

(Ν. 3338 ἄρθρου 25 § 1, Ν. 3484 ἄρθρου 4).

1. Κατὰ τὰ οἰκονομ. ἔτη 1925—26 καὶ 1926—27 καὶ 1927—28 ἐπιβάλλονται τὰ κάτωθι πρόσθετα ποσοστὰ φόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων, ὑπολογιζόμενα ὡς καὶ τὰ συνήθη τοιαῦτα τῆς διὰ τὰ αὐτὰ ἔτη ἰσχυούσης τακτικῆς φορολογίας, ἤτοι:

Κατηγορία	Α′	ἓν	ἐπὶ τοῖς	ἑκατὸν
»	Β′	ἓν	» »	»
»	Γ′	τρία	» »	»
»	Δ′	τέσσαρα	» »	»
»	Ε′	ἓν	» »	»
»	Ϛ′	ἓν	» »	»
»	Ζ′	τρία	» »	»

Εἰς τὰ ἀνωτέρω πρόσθετα ποσοστὰ φόρου δὲν ὑπόκεινται τὰ κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ′ κλάσιν α′ φορολογούμενα μερίσματα ἢ ἀμοιβαὶ ἐξ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, τὰ κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ′ κέρδη τῶν ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ κατὰ τὴν κατηγορίαν Ϛ′ ἐργατικὰ ἡμερομίσθια καὶ αἱ συντάξεις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις παρακρατήσεως τοῦ φόρου ὑπὸ τρίτων, τὰ ἀνωτέρω πρόσθετα ποσοστὰ ὑπολογίζονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1925 μέχρι 31 Μαρτίου 1028 προκυπτούσας προσόδους.

Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ συμβεβαιοῦνται καὶ συνεισπράττονται μετὰ τῶν συνήθων τοιούτων τῆς ἀντιστοίχου κατηγορίας φόρου καθαρῶν προσόδων.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ καταργηθῶσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλόμενα πρόσθετα ποσοστὰ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1927—1928.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. διὰ τὴν τριετίαν 1925—26, 1926—27 καὶ 1927—28 ὁριζόμενα ποσοστὰ παρατείνονται ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριετίαν, ἤτοι διὰ τὰ οἰκονομ. ἔτη 1928—29, 1929—30 καὶ 1930—31.

Ἄρθρον 8.

(Ν. 1640 ἄρθρον 5).

1. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ φόρος παρακρατεῖται ὑπὸ τρίτων προσώπων, ταῦτα, ὑποχρεούμενα εἰς δήλωσιν ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ φορολογουμένου, ὑπέχουσι καὶ πάσας τὰς ἐκ τοῦ νόμου τούτου εὐθύνας ὡς πρὸς τὴν μὴ ἀκριβῆ τήρησιν τῶν σχετικῶν περὶ δηλώσεων καὶ λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲν περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ὁπωσδήποτε μετάθεσις ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ φορολογουμένου τοῦ βάρους προσαυξήσεως ὡς ὑπερημερίας ἢ προστίμου ἐπιβληθέντος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τούτων, εἰς τὸν παρακρατοῦντα τὸν φόρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β′

Εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 9.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 9, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 3, Ν.Δ. 8-9-23 ἄρθρ. 1 §§ 1 καὶ 3, Ν. Δ. 12-12-23 ἄρθρ. 4, Ν. 3338 ἄρθρ. 2, 4 καὶ 8, Ν.Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 2 § 6, Ν. Δ. 18-4-26 ἄρθρ.1, Ν.Δ. 15-7-26 ἄρθρ. 17 § § 1 καὶ 3).

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν φόρος ἐπιβάλλεται καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ τοιούτου, ὅπερ ἐκτήσατο εἴτε δι' ἐκμισθώσεως εἴτε ἐμμέσως δι' ἰδιοκατοικήσεως, ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων οἰκοδομῶν κειμένων ἐν Ἑλλάδι, πᾶς ἰδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειοῦχος, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτής, ἢ ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἔχων δικαίωμα χρήσεως ἢ οἰκήσεως αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὑπεκμισθώσεως ὁ μισθωτής.

2. Τὰ γήπεδα, τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθῆκαι, ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια καὶ τὰ παρόμοια, ἢ ὡς περιοχαὶ θερινῶν θεαμάτων, καφενείων, γυμναστηρίων καὶ παρομοίων, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οἰκοδομῶν, καθ' ἣν καὶ φορολογοῦνται τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα.

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φορολογουμένων, οἱ ἐκμισθοῦντες μετὰ πλήρους ἐπιπλώσεως ἢ μηχανικῆς ἐξαρτήσεως ὁλόκληρον τὴν οἰκοδομὴν ἢ μέρος αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν αὐτῇ ξενοδοχειακὴν ἐπιχείρησιν, συνυπολογίζουσιν εἰς τὴν ἐξ οἰκοδομῶν πρόσοδον καὶ τὸ τυχὸν μίσθωμα συνεκνικιαζομένων ἐπίπλων ἢ μηχανημάτων.

Ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως λογίζεται καὶ φορολογεῖται ὡς πρόσοδος ἐξ οἰκοδομῶν τὸ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ εἰσπραττόμενον ὑπερμίσθωμα.

Ἐπὶ ἐπιφανείας καὶ ἐν γένει ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἀλλοτρίας κυριότητος λογίζεται καὶ φορολογεῖται ὡς πρόσοδος ἐξ οἰκοδομῶν τὸ ἐτησίως παρεχόμενον εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους δικαίωμα.

Λογίζεται καὶ φορολογεῖται κατὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην ὡς μίσθωμα καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνεγέρσεώς της ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀνεγερθείσης ἐπὶ ἐδάφους τῆς κυριότητος τοῦ ἐκμισθωτοῦ δαπάναις τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως τοῦ ἐδάφους περιέρχηται αὕτη κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἐκμισθωτήν. Τὸ ἐτήσιον δὲ φορολογητέον μίσθωμα ἐξευρίσκεται, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ τυχὸν διὰ τῆς συμβάσεως ὁρισθέντος ἀνταλλάγματος διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῆς οἰκοδομῆς ἐκ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνεγέρσεώς της ἀξίας αὐτῆς, διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ὑπολοίπου τούτου εἰς μέρη ἴσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, καθ' ἃ διαρκεῖ ἡ μίσθωσις τῆς γῆς. Ὁ τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ ἀλλοτρίας κυριότητος ἐδάφους ἀνεγερθείσης οἰκοδομῆς κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς 12 ο/ο ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου:

α′) Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ μὴ ἰδιωτικῆς φύσεως καθιδρύματα καὶ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ καθιδρύματος, ἔτι δὲ τὰ ἀνήκοντα εἰς ξένα θρησκεύματα καὶ δόγματα καὶ χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν λειτουργῶν αὐτῶν καὶ διεκπαιρέωσιν τῶν θρησκευτικῶν των ὑποθέσεων.

β′) Οἱ ναοὶ καὶ αἱ ἱεραὶ μοναί.

γ′) Ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος αἱ ἐν Ἑλλάδι κείμεναι οἰκοδομαὶ αἱ ἀνήκουσαι εἰς ξένα Κράτη καὶ χρησιμοποιούμεναι ὡς μέγαρα τῶν Πρεσβειῶν τῶν Κρατῶν τούτων.

δ′) Οἰκοδομαὶ ἰδιοκατοικούμεναι, ἐφ' ὅσον ἡ τεκμαιρομένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως.

ε′) Οἰκοδομήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ μετ' αὐτῶν συνεχόμενα χρήσιμα πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἔργων τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ϛ′) Ἐφ' ὅσον δὲν ἐκμισθοῦνται, βιομηχανοστάσια μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καὶ ἐξαρτημάτων καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεχομένων ἀποθηκῶν καὶ οἰκοπέδων τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ἀποθήκευσιν πρώτων ὑλῶν καὶ πρώτην ἐναπόθεσιν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται οἰκοδομήματα εἰδικῶς ἀνεγερθέντα διὰ τὴν λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ἐν οἷς ὑφίστανται προσηρμοσμέναι μονίμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις ὡς καὶ αἱ εἰδικῶς διὰ τὴν ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν κάπνου εἰς

φύλλα ὠκοδομημένα ἀποθῆκαι. Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρισθῶσι λεπτομερέστερον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν παροῦσαν ἐξαίρεσιν οἰκοδομημάτων.

ζ') Ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς ἀνωνύμους ἢ ἀποκλειστικῶς κατὰ μετοχὰς ἑτερορρύθμους Ἑταιρείας, ὧν ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν τούτων τῶν ἀκινήτων.

η') Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, τὴν ἱερὰν μονὴν Σινᾶ Ἅγιος Ματθαῖος καὶ τὴν ἱερὰν μονὴν Πάτμου.

Ἄρθρον 10.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 10, Ν. 1987, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 3 § 5, Ν. 3338 ἄρθρ. 2, Δ. 1-7-1927).

1) Τὸ καθαρὸν εἰσόδημα εὑρίσκεται ἀφαιρουμένων τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν τοῦ ἀκινήτου ἐκ τοῦ συμπεφωνημένου ἐνοικίου.

2) Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀκίνητον ἀξίας ἀνωτέρας τῶν διακοσίων (200) χιλιάδων δραχμῶν κατωκήθη ἢ ἄλλως ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, νομέως, ἐπιφανειούχου, ἐπικαρπωτοῦ κλπ. ἢ, τῇ συγκαταθέσει αὐτοῦ, ὑπὸ τρίτου ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸ ἐνοίκιον ὡς καὶ αἱ δαπάναι καὶ τὰ κανονικὰ βάρη τοῦ ἀκινήτου ὁρίζονται διὰ συγκρίσεως πρὸς ἕτερα ἐκμισθούμενα τοιαῦτα. Ἀλλ' ἐὰν ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος προσκρούῃ εἰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας ἢ ἄγῃ εἰς ἀποτέλεσμα ἀμφίβολον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐξευρίσκεται ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ ἀξία, ἐπ' αὐτῆς δὲ ὑπολογίζεται 5 ο)ο ὡς ἀκέραιον ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα, οὗτινος λαμβάνεται κλάσμα ἀνάλογον πρὸς τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ πραγματικῶς κατῳκήθη ἢ παρέμεινεν ἐπιπλωμένον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ φορολογουμένου ἢ ἄλλως ἐχρησιμοποιήθη τὸ ἀκίνητον.

3) Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἰδιοκατοικουμένου ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀκινήτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας (200) χιλιάδας δραχμῶν, τό τε ἐνοίκιον καὶ αἱ δαπάναι καὶ τὰ κανονικὰ βάρη αὐτοῦ ὁρίζονται διὰ συγκρίσεως πρὸς ἐκμισθούμενα ἀκίνητα. Ἀλλ' ἐὰν ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος προσκρούῃ εἰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας ἢ ἄγῃ εἰς ἀποτέλεσμα ἀμφίβολον, ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐν τῇ § 2, ὡς ἀκέραιον ἐτήσιον ἀξίας θάριστον εἰσόδημα, τὰ ἑπτὰ ἑκατοστὰ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

4) Ἀφαιρετέα βάρη καὶ δαπάναι τοῦ ἀκινήτου λογίζονται:

α') Πᾶς ἄμεσος δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς καὶ ὁδικὸς φόρος ἢ δικαίωμα ἢ τέλος βαρῦνον αὐτό, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τοῦ κατὰ τοὺς καταργηθέντας νόμους ἐπιβεβλημένου φόρου οἰκοδομῶν καὶ κτηματικοῦ.

β') Οἱ τόκοι ἐνυποθήκων δανείων ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου.

γ') Ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἀλλοτρίας κυριότητος ἐδάφους, τὸ ἐτησίως παρεχόμενον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς δικαίωμα.

δ') Ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως, τὸ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν καταβαλλόμενον μίσθωμα.

ε') Δι' ἀποσβέσεις καὶ ἔξοδα ἐπισκευῆς πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀκινήτου 7 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἐκμισθουμένων μετ' ἐπίπλων ἢ μηχανιμάτων 12 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἀλλοτρίας κυριότητος 25 ο)ο ἢ 30 ο)ο (μετ' ἐπίπλων καὶ μηχανημάτων), ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἰσοδήματος, ἐὰν ἡ ὑπὲρ τοῦ καρπουμένου τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀκινήτου διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν, 20 ο)ο ἢ 25 ο)ο ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἐτῶν, 15 ο)ο ἢ 20 ο)ο ἐὰν ἡ διάρκεια ὡρίσθη ἀπὸ 30 μέχρι 40 ἐτῶν, 10 ο)ο ἢ 15 ο)ο ἐὰν ἡ διάρκεια ὡρίσθη ἀπὸ 40 μέχρι 50 ἐτῶν, 7 ο)ο ἢ 12 ο)ο ἐὰν ἡ διάρκεια ὡρίσθη διὰ περίοδον μεγαλειτέραν. Ἐν περιπτώσει παραστάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους διὰ νεωτέρας συμβάσεως, τὸ ποσοστὸν τῆς ἐκπτώσεως ὁρίζεται ἐπίσης εἰς 7 ἢ 12 ο)ο.

ς') Τὰ κατὰ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλων κινδύνων ἀσφάλιστρα.

ζ') Τὸ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστάσιον παρακρατούμενον ἐκ τοῦ μισθώματος ποσοστόν.

Ἄρθρον 11.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 11, Ν. 1992, Ν.Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 3 § 6, Ν. 3338 ἄρθρ. 2 §§ 6 καὶ 8, Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρον 11).

1. Αἱ δηλώσεις ἐπιδίδονται ὑπὸ μὲν τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς κυρίας αὐτῶν διαμονῆς, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Ἀττικῆς, ἐφάπαξ κατὰ τὸν πρῶτον Ἀπρίλιον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἢ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, ὅστις ἔπεται τοῦ ἔτους, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐπραγματοποιήθη ἐκμίσθωσις ἢ χρησιμοποίησις ἄλλως τοῦ ἀκινήτου. Ὑπόχρεως πρὸς δήλωσιν εἶναι ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἑκατέρου τῶν προμνημονευθέντων Ἀπριλίων ἰδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειοῦχος, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτὴς ἢ ὁ εἰς ὃν μετεδιάσθη ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἔχων δικαίωμα χρήσεως ἢ οἰκήσεως, τοῦτον δὲ καὶ βαρύνει ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος πραγματοποιηθέντος ἐκ τοῦ ἀκινήτου εἰσοδήματος.

Ὁ καταβάλλων τὸ μίσθωμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποχρεοῦται νὰ προσυπογράψῃ εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ εἰσοδηματίου, ὑπέχων τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 42 § 2 εὐθύνας, ἐν περιπτώσει ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸ μίσθωμα ἢ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως προσυπογραφῆς αὐτῆς.

2. Τὸ μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδεθεισῶν δηλώσεων προκῦπτον πραγματικὸν καθαρὸν εἰσόδημα ἰσχύει ἀνηγμένον εἰς τὸ ἀκέραιον ἐτήσιον, ἐὰν δὲν εἶναι τοιοῦτον, καὶ διὰ τὰς ἐπακολούθους ἐτησίας βεβαιώσεις τοῦ φόρου, ἐφόσον δὲν ὑποβληθῇ τροποποιητικὴ δήλωσις ἢ δὲν ἐνεργηθῇ ἀναθεώρησις τῶν φορολογικῶν καταλόγων κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἑπομέναις παραγράφοις 3 καὶ 5.

3. Ἐὰν ἐντὸς ἔτους τινός, εἴτε ἕνεκα μεταβολῆς τῶν ὅρων τῆς ἐκμισθώσεως ἢ τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν, εἴτε ἕνεκα ὁλικῆς ἢ μερικῆς λύσεως ταύτης ἢ καταπαύσεως ἄλλως ὑφισταμένης χρήσεως ἢ κατεδαφίσεως, καθιζήσεως, καταρρεύσεως ἢ πυρπολήσεως ἀκινήτου, ἐπέλθῃ αὔξησις ἢ μείωσις καθαροῦ εἰσοδήματος, ὑπερβαίνουσα τὰ 10 ο)ο αὐτοῦ ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ τροποποιητικὴν δήλωσιν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

4. Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ καρπουμένου τὸ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἀκινήτου, ἕνεκα μεταβιβάσεως κυριότητος ἢ ἄλλως, ὁ διάδοχος εἰσοδηματίας ὑποκαθίσταται, ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀντικατάστασις, εἰς τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τοῦ νόμου τούτου δικαιώματα καὶ εὐθύνας τοῦ πρώτου.

5. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐνεργῆται κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐπίδοσις νέων δηλώσεων καὶ ἀνασύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων, εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει καὶ τμηματικῶς, δι' ὡρισμένας περιφερείας, πόλεις ἢ κατωτέρους συνοικισμούς.

Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀνασυντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορισθῇ, ὅπως ἡ ὑποβολὴ τῶν δηλώσεων ἐνεργῆται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον.

6. Ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

Ἐὰν κατὰ τὸ ἔτος τῆς φορολογίας δὲν συμπίπτῃ ἐπίδοσις δηλώσεων ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀ-

πριλίου, ἐξαιρετικῶς δὲ διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1929—30 ἐντὸς τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰσοδήματα ἐκ γαιῶν.

Ἄρθρον 12.

(Νόμος 1640 ἄρθρ. 12, Ν. 1991, Ν. 2173 ἄρθρ. 2, Ν.Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 3 § 1 καὶ 4 § § 1 καὶ 2, Ν. Δ. 8-9-23, Ν. 3338 ἄρθρ. 2 καὶ 7, Ν. Δ. 18-4-26 ἄρθρ. 2).

1. Ὁ φόρος τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιβάλλεται, καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ὅπερ ἐκτήσατο ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν γεωργικοῦ ἔτους, δι' ἐκμισθώσεως μιᾶς ἢ πλειόνων γαιῶν κειμένων ἐν Ἑλλάδι, πᾶς ἰδιοκτήτης, νομεύς, ἐπιφανειοῦχος, ἐμφυτευτής, ἐπικαρπωτὴς ἢ ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἔχων δικαίωμα χρήσεως αὐτῶν ἢ ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως ὁ μισθωτὴς ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰσπραττομένου ὑπεκμισθώματος.

2. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς 12 ο/ο ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος,, ἐξευρισκομένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13.

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου :

α') Τὰ ἐκμισθούμενα μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα.

β') Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας, εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σινᾶ Ἅγιος Ματθαῖος καὶ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πάτμου, ἔτι δὲ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν Κρήτης καὶ Σάμου ἐξαρτωμένας ἱερὰς μονάς, ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα, ὅσα συνιστῶσι περιουσίας ἀποτελούσας ἴδια νομικὰ πρόσωπα, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 641, τροποποιήσαντος τὸν νόμον ΔΝΖ', περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ὅσα προέρχονται ἐξ ἐνοικιάσεως τῆς χορτονομῆς ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν ἐνοικιάσεως, κοινῆς χορτονομῆς.

γ') Τὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐνοικιάσεως τῆς χορτονομῆς συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

Ἄρθρον 13.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 13, Ν. 1992, Ν. 2173, Ν.Δ. 19-3-23, Ν.Δ. 6-9-25).

1. Ἡ καθαρὰ πρόσοδος τῶν ἐκμισθουμένων γαιῶν ἐξευρίσκεται βάσει τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης εἰς τοῦτο καὶ τῆς ἀποτιμήσεως τοῦ τυχὸν εἰς εἶδος κατ' εἰδικὰς συμφωνίας συνομολογουμένου μισθώματος μετ' ἀφαίρεσιν τῶν βαρῶν καὶ δαπανῶν.

2. Ἀφαιρετέα βάρη καὶ δαπάναι λογίζονται.

α') Πᾶς ἄμεσος δημόσιος, δημοτικός, κοινοτικὸς ἢ ὁδικὸς φόρος βαρύνων τὸ ἀκίνητον, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου.

β') 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δι' ἀποσβέσεις καὶ ἔξοδα συντηρήσεως τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν καὶ ἐν γένει διὰ πᾶν συναφὲς διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς ἐγγείου προσόδου βάρος.

γ') Πᾶσα ἀνάλογος ἀπόσβεσις δι' ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα καὶ ἀποξήρανσιν ἑλῶν οὐχὶ ὅμως καὶ ἕτερα ἔξοδα βελτιώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κτήματος οὔτε καὶ ταιαῦτα ἔξοδα καὶ βάρη ἀφορῶντα εἰδικῶς τὴν γεωργικὴν ἐπιχείρησιν.

δ') Ἐπὶ ἐμφυτεύσεως καὶ ὑπεκμισθώσεως ἀφαιρεῖται ὡς βάρος τὸ εἰς τὸν κύριον ἢ ἐκμισθωτὴν τοῦ ἐδάφους καταβαλλόμενον μίσθωμα ἢ κανών.

ε') Οἱ τόκοι τῶν βαρυνόντων τὸ ἀκίνητον ἐνυποθήκων χρεῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον.

3. Ἐν περιπτώσει δυσχερείας περὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ οἰκοδομῶν διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 10.

4. Οἱ κατὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην φορολογούμενοι ἐπιδίδουσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ὅστις ἕπεται τοῦ γεωργικοῦ ἢ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ προέκυψεν ἡ ἐξ ἐκμισθώσεως πρόσοδος, ἰδίαν δήλωσιν κατ' Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν δι' ἅπαντα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστης τούτων κείμενα ἀκίνητα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ περὶ καταβολῆς φόρου καὶ πᾶσα σχετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῆς κατηγορίας ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰσοδήματα ἐκ κινητῶν ἀξιῶν

Ἄρθρον 14.

(Νόμος 1640 ἄρθρ. 14, Ν. 1992, Ν. 2173 ἄρθρ. 2 καὶ 3, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 6, Ν. Δ. 8-9-23 ἄρθρ. 5, Ν.Δ. 12-12-23 ἄρθρ. 8, Ν. 3338 ἄρθρ. 3, Ν. Δ. 28-4-26 ἄρθρ. 1 καὶ 7, Ν. Δ. 18-4-26 ἄρθρ. 2, Ν. 4316 ἄρθρ. 2).

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν φόρος, ὁριζόμενος εἰς 12 ο/ο, ἐπιβάλλεται:

Κλάσις α'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων, μετοχῶν καὶ ἑτερορρύθμων μεριδίων τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων καὶ κατὰ μετοχὰς ἢ ἁπλῶς ἑτερορρύθμων Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ ἐξ ὁμολογιῶν καὶ χρεωγράφων ἐν γένει τῶν Ἑλληνικῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ ἡμεδαπῶν πάσης φύσεως Ἑταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ τῶν ποσοστῶν τῶν διοικητικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Κλάσις β'. Ἐπὶ τῶν καθαρῶν μερισμάτων καὶ τόκων τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω τίτλων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως.

Κλάσις γ'. Ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1919 καὶ ἐφεξῆς τόκων παντὸς τίτλου ἐντόκου τοῖς μετρητοῖς καταθέσεως ἢ ἐγγυήσεως, ὡς καὶ παντὸς τίτλου χρεωστικοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐνεχύρῳ ἢ οὗ, ἐκ τῶν μὴ περιλαμβανομένων ἐν ταῖς προηγηθείσαις κλάσεσιν.

2. Καθαρὸν μέρισμα ἢ τόκος νοεῖται τὸ προκῦπτον ὑπόλοιπον μετὰ ἀφαίρεσιν παντὸς τέλους ἢ φόρου βαρύνοντος τὸ μέρισμα ἢ τόκον, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου.

3. Εἰς τὴν κατὰ τὰς κλάσεις α' καὶ β' πρόσοδον περιλαμβάνονται καὶ τὰ μερίσματα τὰ προερχόμενα ἐξ ὑπολοίπων ἢ ἀποθεματικῶν φορολογηθέντων ἤδη κατὰ τοὺς καταργηθέντας νόμους ΓΨΙ' καὶ ΓΨΙ''.

4. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἢ κατὰ μετοχὰς ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας θεωρεῖται ὡς διανεμόμενον μέρισμα φορολογητέον κατὰ τὴν παροῦσαν κατηγορίαν ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ μεταξὺ τοῦ μεριστέου τοῖς μετόχοις ἀντιτίμου μετοχῶν καὶ τοῦ πράγματι καταβληθέντος ὑπὸ τῶν μετόχων ποσοῦ, τοῦ μήπω ἐπιστραφέντος αὐτοῖς.

Ὡς πράγματι καταβληθὲν ὑπὸ τῶν μετόχων ποσὸν θεωρεῖται τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας.

Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσοστὸν μειοῦται εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῶν διαλυομένων ἐπὶ σκοπῷ συγχωνεύσεως εἴτε διὰ δημιουργίας νέας εἴτε δι' ἀπορροφήσεως παρ' ἤδη ὑφισταμένης ἀνωνύμου Ἑταιρείας. Ἐπὶ τοιούτων Ἑταιρειῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ φορολογητέου μερίσματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς διανεμηθὲν τοῖς μετόχοις ποσὸν ἡ αὔξησις μετοχικοῦ καὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ἣν διὰ τῆς συγχωνεύσεως ἐπιφέρει ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτῆς ἡ νέα ἢ ἡ ἀπορροφῶσα Ἑταιρεία, ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ ποσοῦ ἐκπίπτεται τὸ παρὰ τῶν μετόχων πράγματι καταβληθὲν καὶ μήπω ἐπιστραφὲν ποσόν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ νέα ἢ ἡ ἀπορροφῶσα Ἑταιρεία ἤθελε διαλυθῇ πρὸ τῆς παρόδου δεκαετίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης συγχωνεύσεως, τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου παρασχεθέντα εὐεργετήματα ἀνακαλοῦνται, ὁ δὲ συνεπείᾳ τῶν εὐεργετημάτων μὴ καταβληθεὶς φόρος ὀφείλεται ὑπὸ τῆς νέας ἢ ἀπορροφώσης Ἑταιρείας.

5. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν κλάσιν α' φορολογουμένων μερισμάτων ἢ ποσοστῶν ἢ ἀμοιβῶν ἐξ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος, ὁριζόμενος εἰς ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν, προκειμένου περὶ Ἑταιρειῶν, ὧν τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα προέρχονται κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον ἐξ ἐπικαταλλακτικῶν καὶ τραπεζιτικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν, εἰς ἃ δὲ τοῖς ἑκατὸν προ-

κειμένου περὶ τῶν λοιπῶν Ἑταιρειῶν. Τὰ μερίσματα τὰ ὑποκείμενα εἰς τὰ εὐεργετήματα τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον προσθέτου φόρου ὑπὸ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ προϋποθέσεις.

Ὁ ὡς ἄνω πρόσθετος φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ πάντων τῶν προμερισμάτων ἢ μερισμάτων τῶν διαχειριστικῶν ἐτῶν 1923 καὶ ἐφεξῆς, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπήχθησαν εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον 2965 πρόσθετον φορολογίαν τῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρίζωνται τὰ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς καταργηθείσης προσθέτου φορολογίας τοῦ νόμου 2965 εἰς τὴν διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιβαλλομένην, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 15.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 15, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 6 § 2).

1. Ὁ ὡς ἄνω φόρος ἐπὶ μὲν τῶν εἰσοδημάτων τῆς α' κλάσεως παρακρατεῖται ὑπὸ τῶν ἐκδοσάντων τὴν σχετικὴν ἀξίαν νομικῶν προσώπων κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν μερισμάτων καὶ τόκων πιστώσεων, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν μερισμάτων ἢ προμερισμάτων καὶ τοκομεριδίων σὺν τῇ ἐπιδόσει ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ταῦτα εὑρεύουσι, σχετικῆς δηλώσεως μετὰ ἰσολογισμοῦ καὶ ἀναλύσεως τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι». Ἀνὰ ἓν ἕτερον ἀντίτυπον ἀμφοτέρων τούτων πέμπεται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰσοδημάτων τῆς β' κλάσεως, παρακρατούμενος, καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος, ὑπὸ παντὸς ἐν Ἑλλάδι πιστωτικοῦ ἢ πρεξοφλητικοῦ ἱδρύματος, τραπεζίτου ἢ ἀργυραμοιβοῦ κλπ., ἐνεργοῦντος τὴν ἐξαργύρωσιν μερισμάτων ἢ τόκων ἢ εἰσπράττοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μερίσματα ἢ τόκους κατ' ἐντολὴν τοῦ εἰσοδηματίου, καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἀμέσως ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, σὺν τῇ ἐπιδόσει, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τῆς σχετικῆς δηλώσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας τοῦ παρακρατοῦντος.

Εἰς διακεκριμένην ἀτομικὴν δήλωσιν ὑποχρεοῦται πρὸς τούτοις καὶ ὁ εἰσοδηματίας, ἐπιδίδων ταύτην ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάπτων τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ὁ πραγματοποιῶν ἀμέσως ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἴδια εἰσοδήματα τῆς δευτέρας κλάσεως ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν ἀτομικῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἑξάμηνον διαμονὴν ἢ κατοικεῖ ἐν Ἑλλάδι, καταβάλλων συνάμα τὸν ἀνήκοντα φόρον.

3. Καὶ τέλος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς γ' κλάσεως βεβαιοῦται διὰ φορασήμου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως ἢ, τοιαύτης μὴ ἐθιζομένης κατὰ τὴν περίπτωσιν, ἐφ' οἱουδήποτε ἐγγράφου δηλωτικοῦ τῆς πληρωμῆς ἢ ἀπολήψεως ἢ ἐγγραφῆς εἰς πίστωσιν τοῦ φορολογουμένου πιστωτοῦ.

Διὰ Δ. κανονισθήσονται ὁ τύπος καὶ ἡ κατ' ἀξίαν διαβάθμισις τοῦ ὡς ἄνω φορασήμου, ἀμελουμένων ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τῶν ἐλασσόνων τῶν 50 λεπτῶν κλασμάτων τοῦ καταλογιστέου φόρου.

4. Οἱ πραγματοποιοῦντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἴδια εἰσοδήματα τῆς γ' κλάσεως ὀφείλουσιν, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἑξάμηνον διαμονὴν ἢ κατοικοῦσιν ἐν Ἑλλάδι, νὰ καταβάλωσι τὸν ἐπὶ τούτων φόρον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, σὺν τῇ ἐπιδόσει ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τῶν σχετικῶν δηλώσεων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 16.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 16, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 6 § § 4 καὶ 5, Ν. Δ. 15-7-26 ἄρθρ. 5).

1. Ἐπὶ παραλείψει τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ἀνήκοντος φορασήμου τῆς γ' κλάσεως, ὅ τε φορολογούμενος πιστωτὴς καὶ ὁ χρεώστης ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ φόρου ἕκαστος. Ἐν ἀρνήσει τοῦ πιστωτοῦ διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ φορασήμου ἐπικολλᾷ τοῦτο ὁ χρεώστης, δικαιούμενος νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τῶν τόκων τὸν ἀνήκοντα φόρον.

Ὁσάκις ἡ ἐξόφλησις τῶν τόκων γίνεται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ὁ συμβολαιογράφος, παρ' ᾧ συντάσσεται ἡ πρᾶξις ἐξοφλήσεως τῶν τόκων ὀφείλει, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὅ τε πιστωτὴς καὶ χρεώστης ἠρνήθησαν τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ φορασήμου, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἀποστέλλων δ' ἅμα αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐξοφλήσεως.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἰδιωτικῆς συμφωνίας ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ὁπωσδήποτε μετάθεσις τοῦ φορολογικοῦ βάρους τῆς γ' κλάσεως ἐπὶ τοῦ χρεώστου ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ διπλασίου μέχρι δεκαπλασίου τοῦ φόρου.

3. Τὰ πρόστιμα ταῦτα ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἁρμόδιος Ἔφορος εἶνε ὁ τὸ πρῶτον ἐπιληφθεὶς τῆς ὑποθέσεως.

4. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἥτις δύναται ν' ἀναθεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ὑποβληθῇ κατ' αὐτῆς προσφυγὴ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἐπιβάλλει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου πιστωτοῦ καὶ τὸν μὴ καταβληθέντα φόρον.

Ἄρθρον 17.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 17, Ν. 1987, Ν. 1992, Ν. 2173 ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 6, Ν. 3338 ἄρθρ. 3 § 3).

Ἀπαλλάσσονται τῶν ἀντιστοίχων πρὸς τὰς κλάσεις αὐτῶν φόρων τῆς κατηγορίας ταύτης:

α') Οἱ τόκοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως καταθέσεων παρ' Ἀνωνύμοις Τραπεζιτικαῖς Ἑταιρείαις ἢ καὶ τοιαύταις συστημέναις ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας, ἐὰν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας ἐχορηγήθησαν διὰ Διατάγματος τὰ περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρων κατὰ τοὺς νόμους ΩΚΘ', ΒΤΗ' καὶ ΓΨΙΓ' πλεονεκτήματα.

β') Οἱ τόκοι συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἐφ' ὅσον πηγάζουσιν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, φορολογούμενοι ἐν τούτοις κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ'.

γ') Οἱ τόκοι καταθέσεων παρὰ δημοσίοις ταμιευτηρίοις καὶ τοιούτοις τραπεζικοῖς.

δ') Τὰ ἐξ εἰσοδημάτων τῆς γ' κλάσεως ἐν γένει ἴδια ἔσοδα τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

ε') Ἐπὶ τῷ ὄρῳ ἀμοιβαιότητος τὰ ἐξ ἀλλοδαπῶν τίτλων τῆς β' καὶ γ' κλάσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραγματοποιούμενα εἰσοδήματα ἀλλοδαπῶν Πρεσβευτῶν, διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ πρακτόρων, Προξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων.

ς') Τὰ δι' ἐντόκων γραμματίων ὡς καὶ δι' ὁμολογιῶν ἐθνικὰ δάνεια ἐν γένει.

ζ') Οἱ τόκοι, οἱ πραγματοποιούμενοι ὑπὸ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων ἰδιωτικῶν ἢ συνεστημένων ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας ἢ καὶ ὑπὸ τὸν τύπον ἀνωνύμου Ἑταιρείας προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον ἐχορηγήθησαν εἰς αὐτὰς διὰ Διατάγματος τὰ κατὰ τοὺς νόμους ΩΚΘ', ΒΤΗ' καὶ ΓΨΙΓ', ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν, πλεονεκτήματα ἐκποιήσεως ἐνεχύρων. Οἱ τοιοῦτοι τόκοι φορολογοῦνται κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ' ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

η') Ἐπὶ τῷ ὄρῳ ἀμοιβαιότητος, ἐφ' ὅσον πραγματοποιούμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι τὰ εἰσοδήματα β' κλάσεως παντὸς ἀλλοδαποῦ ἔστω καὶ πλέον τοῦ ἑξαμήνου ἐν Ἑλλάδι διαμείναντος, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἀποδεικνύῃ ὅτι τηρεῖ κατοικίαν (domicile) ἐν ἀλλοδαπῇ.

Ομοία απαλλαγή και υπό τους αυτούς όρους χωρεί και διά τα εισοδήματα της γ' κλάσεως, εφ' όσον, προκύπτοντα εν τη αλλοδαπή, δεν εισπράττονται ή δε εισάγονται εν Ελλάδι.

Εις αμφοτέρας τας περιπτώσεις ταύτας ή δήλωσις είνε πάντως υποχρεωτική.

2. Επί ετερορρύθμων Εταιρειών, ο επί του ετερορρύθμου μερίσματος φόρος υπολογίζεται μετ' έκπτωσιν του αναλογούντος εις αυτό τμήματος εκ των πραγματοποιηθέντων υπό της Εταιρείας εισοδημάτων γ' κλάσεως, κατ' αναλογίαν προς τα εν τη περιπτώσει η' της § 1 του άρθρου 19 οριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Κέρδη εξ εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Άρθρον 18.

(Ν. 1640 άρθρ. 18, Ν. 1922, Ν. 2173 άρθρ. 2 § 1 και άρθρ. 3, Ν. Δ. 19-3-23 άρθρον 7 § 1, Ν. 3338 άρθρ. 3 §§ 4 έως 7 και άρθρ. 30 § 8, Ν. Δ. 18-4-26 άρθρ. 16 και 17, Ν. Δ. 18-4-26 άρθρ. 18, Ν.Δ. 28-4-26 άρθρ. 1, Ν. Δ. 15-7-26 άρθρ. 1, Ν. Δ. 13-11-27 άρθρ. 7, Ν. Δ. 23-3-23).

1. Ο επί των κερδών της κατηγορίας ταύτης φόρος επιβάλλεται καθ' έκαστον έτος επί του εν Ελλάδι προκύψαντος καθαρού κέρδους εκ του συνόλου των εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων του επιχειρηματίου, εντός του διαχειριστικού αυτού έτους του λήξαντος κατά το προηγηθέν της φορολογίας ημερολογιακόν έτος.

2. Οι υποκείμενοι εις φόρον επιτηδεύματος εξαιρέσει των ανωνύμων Εταιρειών δεν υπάκεινται εις τον κατά την προηγουμένην § φόρον, εφ' όσον ή εκ του επιτηδεύματος, δι' ο ο φόρος, καθαρά τούτων πρόσοδος δεν υπερβαίνει τας 150,000 δρ. Αν ή καθαρά πρόσοδος τούτων υπερβαίνη τας 150,000 δραχμάς, υπάκεινται εις την φορολογίαν της παρούσης κατηγορίας διά την πέραν των 150,000 δραχμών καθαράν πρόσοδον.

Εάν εκ του υπό του Οίκου. Εφόρου ενεργουμένου ελέγχου επιτηδεύματίου καταταγέντος υπό της αρμοδίας Επιτροπής εις κλάσιν τινά μικροτέραν της ανωτάτης, της προβλεπομένης υπό των σχετικών περί φόρου επιτηδεύματος διατάξεων, ήθελε προκύψη ότι ή καθαρά αυτού πρόσοδος είνε ανωτέρα των 150 χιλιάδων δραχμών, ο επιτηδευματίας ούτος υπόκειται εις τη καταβολήν φόρου καθαράς προσόδου επί της διαφοράς μεταξύ της εξευρεθείσης εκ του ελέγχου προσόδου και της αντιστοιχούσης τοιαύτης εις την κλάσιν, εις ην κατετάγη.

3. Ο φορολογικός συντελεστής ορίζεται εις δέκα επί τοις εκατόν, επιβαλλόμενος επί του καθαρού κέρδους.

4. Επί των εν Ελλάδι προκυπτόντων καθαρών κερδών των αλλοδαπών Ανωνύμων Εταιρειών επιβάλλεται πρόσθετος φόρος οριζόμενος εις οκτώ τοις εκατόν προκειμένου περί Εταιρειών, ων τ' ακαθάριστα έσοδα προέρχονται κατά το ήμισυ τουλάχιστον εξ επικαταλλακτικών και τραπεζικών εν γένει εργασιών, εις εξ δε τοις εκατόν προκειμένου περί των λοιπών Εταιρειών.

Ο ως άνω πρόσθετος φόρος επιβάλλεται επί πάντων των κερδών των διαχειριστικών ετών 1925 και εφεξής, εφ' όσον ταύτα δεν υπήχθησαν εις την κατά τον νόμον 2965 πρόσθετον φορολογίαν των Ανωνύμων Εταιρειών.

Διά Διαταγμάτων δύνανται να ορίζωνται τα της μεταβάσεως από της καταργηθείσης προσθέτου φορολογίας του νόμου 2965 εις την διά της παρούσης παραγράφου επιβαλλομένην, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια εκτελέσεως αυτής.

5. Εξαιρούνται της φορολογίας ταύτης :

α') Οι υποκείμενοι εις φόρον επιτηδεύματος πλην των Ανωνύμων Εταιρειών, κατά τας διακρίσεις της § 2 του παρόντος.

β') Οι υποκείμενοι εις την πληρωμήν φόρου επιτηδεύματος ιδιοκτήται μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων, ιστιοφόρων ή μεδαπούς ιθαγενείας και οι τρίτοι εκμεταλλευταί αυτών, ως επίσης και οι ιδιοκτήται αμαξών, κάρρων και λέμβων, διά το εκ της εκμεταλλεύσεως των ως άνω πλοίων, φορτηγίδων κλπ. πραγματοποιούμενα καθαρά κέρδη.

γ') Αι ημεδαπαί Ανώνυμοι και ετερορρύθμοι Εταιρείαι, ων τα κέρδη διανεμόμενα μεν κατά μετοχήν ή και ως ετερόρρυθμα μερίσματα απλών ετερορρύθμων Εταιρειών, υποβάλλονται κατά τον νόμον τούτον εις τον φόρον της Γ' κατηγορίας, διανεμόμενα δε ως ομόρρυθμα μερίσματα εις ομορρύθμους εταίρους ετερορρύθμων Εταιρειών εν γένει, φορολογούνται κατ' ιδίαν παρ' εκάστω τοιούτω εταίρω.

δ') Αι λοιπαί ημεδαπαί Εταιρείαι, ων φορολογούνται επίσης κατ' ιδίαν οι εταίροι διά τα μεριζόμενα εκάστω κέρδη.

ε') Οι Γεωργικοί Συνεταιρισμοί.

ς') Εκ του εν Ελλάδι πραγματοποιουμένου κέρδους αλλοδαπών Εταιρειών, τμήμα αναλογον προς το ποσόν των ονομαστικών μετοχών, ων το μέρισμα εισπράττεται εν Ελλάδι.

ζ') Ολόκληρον το εξ Ελλάδος προκύπτον κέρδος αλλοδαπών επιχειρήσεων, συνιστωμένων υπό τύπον ανωνύμων ή ετερορρύθμων Εταιρειών, εφ' όσον, κατόπιν αιτήσεώς των, εγκρινομένης υπό του Υπουργού των Οικονομικών, αρμοιωθώσι φορολογικώς προς τας ημεδαπάς και υποβληθώσιν εις την φορολογίαν της α' κλάσεως της Γ' κατηγορίας.

Η τοιαύτη έγκρισις του Υπουργού, αναθεωρουμένη υπ' αυτού κατά τριετίαν ισχύει εκάστοτε επί τρία φορολογικά έτη.

η') Επί τω όρω της αμοιβαιότητος τα εν Ελλάδι πραγματοποιούμενα υπ' αλλοδαπών πλοίων κέρδη.

Άρθρον 19.

(Ν. 1640 άρθρ. 19, Ν. 1922, Ν. Δ. 19-3-23 άρθρ. 7, Ν. Δ. 23-3-1929 άρθρ. 11).

1. Κατά την έννοιαν του νόμου τούτου υπό τον όρον εμπορική ή βιομηχανική επιχείρησις νοείται εν γένει πάν κερδοσκοπικόν ή βιοποριστικόν επιτήδευμα ή επάγγελμα, μη ειδικώς καταταχθέν εις τας κτηνοτροφικάς επιχειρήσεις ή τα ελευθέρια επαγγέλματα διά των υπό των άρθρων 23 και 29 του νόμου τούτου οριζομένων πινάκων, ή ούτινος ή πρόσοδος δεν περιλαμβάνεται καθ' ολοκληρίαν εν άλλη τινι κατηγορία, ή, περιλαμβανομένη, παραπέμπεται ρητώς εις την κατηγορίαν ταύτην προς φορολογίαν.

2. Προς εξεύρεσιν του εξ εμπορικών ή βιομηχανικών επιχειρήσεων καθαρού κέρδους εκπίπτονται εκ των ακαθαρίστων εσόδων της επιχειρήσεως:

α') Τα γενικά έξοδα διαχειρίσεως, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων μισθοδοσίας και αμοιβής προσωπικού, έτι δε και του τεκμαρτού ενοικίου των ανηκόντων τω επιχειρηματία ακινήτων των χρησιμοποιουμένων εις την επιχείρησιν. Δεν εκπίπτονται ως γενικά έξοδα αι εις τους διοικητικούς συμβούλους των εν Ελλάδι αλλοδαπών Ανωνύμων Εταιρειών παρεχόμεναι αμοιβαί και ποσοστά, ως και αι εντός του μισθού αμοιβαί και ποσοστά των διευθυντών και διαχειριστών των αυτών Εταιρειών.

β') Αι δαπάναι προς συντήρησιν και επισκευήν μηχανημάτων και επαγγελματικών εν γένει εγκαταστάσεων, αι βαρύνουσαι αυτήν ταύτην την επιχείρησιν, ουχί δε και τα χρησιμοποιούμενα ιδιόκτητα ακίνητα, όπότε αι σχετικαί δαπάναι λαμβάνονται υπ' όψιν κατά τον προσδιορισμόν του καθαρού εισοδήματος της Α' ή Β' κατηγορίας κατά την περίπτωσιν.

γ') Η αξία των πρώτων υλών χρησιμοποιηθεισών, συμπεριλαμβανομένων των επί τούτων ειδικών δαπανών επεξεργασίας, αποθηκεύσεως, μεταφοράς, ασφαλείας κλπ.

δ') Οι τόκοι δανείων ή πιστώσεων.

ε') Οι βαρύνοντες την επιχείρησιν πάσης φύσεως φόροι, τέλη ή δικαιώματα, εκτός του διά του νόμου τούτου επιβαλλομένου, ως και των προσυπολογιζομένων εις την αξίαν των πρώτων υλών.

ς') Αι δι' οριστικών εγγραφών αποσβέσεις επισφαλών απαιτήσεων και εξόδων πρώτης εγκαταστάσεως, ως και, εφόσον συμφηφίζουσι μείωσιν πραγματικής αξίας, αι κατά τους

εἰδικοὺς δι' ἑκάστην ἐπιχείρησιν ὅρους ἀποσβέσεως φθορᾶς συναφῶν τῇ ἐπιχειρήσει ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ἢ μηχανημάτων ἢ φθαρτοῦ ὑλικοῦ καὶ πάσης γενικῶς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔτι δὲ αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ζημίαι ἐκ φθορᾶς, ἀπωλείας ἢ ὑποτιμήσεως κεφαλαίου, ὡς καὶ ἀποθεματικὸν διὰ τὴν τυχὸν ὑφισταμένην καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσαν ὑποτίμησιν συστατικῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως.

ξ') Τὰ μαθηματικὰ ἀποθέματα ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν καὶ τὰ ἀποθεματικὰ πρὸς ἀποκατάστασιν ἐνεργητικοῦ περιελευσομένου ἐκ συμβάσεως μετὰ πάροδον χρόνου εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τρίτους.

η') Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν, ὅσοι εἰ καὶ μὴ παραπεμφθεῖσαι ρητῶς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην πρὸς φορολογίαν, περιελήφθησαν ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὰ ἔσοδα αὐτῆς.

3. Ἐπὶ τῶν ὁμορρύθμων ἑταίρων τῶν ἡμεδαπῶν ἑτερορρύθμων Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἑταίρων τῶν λοιπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς ὑποκείμενον εἰς τὴν φορολογίαν τῆς κατηγορίας ταύτης κέρδος δι' ἕκαστον ἑταῖρον νοεῖται τὸ ἀπονεμόμενον αὐτῷ ὑφ' οἱονδήποτε τίτλον μερίδιον, ἐκπιπτομένου τοῦ ἀναλογοῦντος τμήματος τῶν ἐκ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν προσόδων τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὰ ἐν περιπτώσει ἡ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζόμενα.

4. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι ὡς ἀντικείμενον τὴν παραγωγὴν ἢ καὶ ἁπλῶς τὴν μετ' ἀγορὰν εἰδικὴν κατεργασίαν, συσκευὴν κλπ. πρώτων ὑλῶν, τὸ ἐν Ἑλλάδι προκῦπτον κέρδος ἐκ πωλήσεων μὴ ἐνεργουμένων ἐξ Ἑλλάδος ἐξευρίσκεται, ἐφ' ὅσον δὲν καθορίζεται ἀκριβῶς διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων, μεριζομένου τοῦ συνολικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως κέρδους εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς τὰ ἀκαθάριστα αὐτῆς ἔσοδα, τὰ ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος πρὸς πώλησιν προϊόντος καὶ τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν πωλήσεων αὐτῆς προκύπτοντα.

Ἐπιτρέπεται ὅμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ καθορίζεται τὸ κέρδος τοῦτο καὶ λαμβανομένου ὡς ἀκαθαρίστου ἐσόδου τοῦ τιμήματος fob χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ ἀποσταλέντος πρὸς πώλησιν προϊόντος, νοουμένης ὡς πραγματοποιηθείσης ἐν τῷ τόπῳ τῆς φορτώσεως.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναθεωρουμένη ὑπ' αὐτοῦ κατὰ πενταετίαν, ἰσχύει ἑκάστοτε ἐπὶ πέντε φορολογικὰ ἔτη.

Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὡς ἄνω τιμήματος fob ἐν ἀδυναμίᾳ προσδιορισμοῦ τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω τιμήματος fob ἐπιτρέπεται ὅπως ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ κέρδος ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ τιμήματος κόστους τοῦ ἐξαχθέντος προϊόντος.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἑνὸς ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

5. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐκλείσθησαν πλείονες τῆς μιᾶς διαχειρίσεις κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας ἡμερολογιακὸν ἔτος περιλαμβάνουσαι χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ δωδεκαμήνου, ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 δηλώσει, περιλαμβάνεται τὸ ἄθροισμα κερδῶν τῶν διαχειρίσεων τούτων.

6. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 Συνεταιρισμῶν, ἐξαιρέσει τῶν γεωργικῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Σωματείων καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφοτέροις τούτοις ἐξομοιουμένων, εἰς τὴν φορολογίαν τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπόκειται τὸ οἰκεῖον νομικὸν πρόσωπον διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ πραγματοποιηθὲν καθαρὸν κέρδος.

Ἄρθρον 20.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 20, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-8-23 ἄρθρ. 7 §§ 6 ἕως 11, Ν. Δ. 18-4-26, Ν. Δ. 23-3-29 Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 11).

1. Αἱ δηλώσεις τῶν φορολογουμένων, οὗσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς κτωμένους καθαρὰ κέρδη ὑποπίπτοντα εἰς τὸν φόρον, ἐπιδίδονται:

α') Ὑπὸ μὲν τῶν ἀσκούντων ἀτομικῶς ἡμεδαπὴν ἐπιχείρησιν ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ὁμορρύθμων ἑταίρων τῶν ἡμεδαπῶν ἑτερορρύθμων Ἑταιρειῶν (διὰ τὰ ὁμόρρυθμα μερίσματα αὐτῶν) καὶ τῶν ἑτέρων ἡμεδαπῶν ὁμορρύθμων ἢ λοιπῶν Ἑταιρειῶν, τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 47—50 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου «μετοχικῶν ἐμπορικῶν» καλουμένων, ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 Συνεταιρισμῶν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἑδρεύουσιν οἱ ὡς ἄνω φορολογούμενοι, τοῦ φόρου καταβαλλομένου τμηματικῶς εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, τῆς μὲν πρώτης σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως, τῆς δευτέρας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τῆς τρίτης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ τῆς τετάρτης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

β') Ὑπὸ δὲ τῶν πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, τὸ μὲν διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν προσωπικὰ κέρδη τῆς κατηγορίας ταύτης, τὸ δὲ διὰ τὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἑδρεύει τὸ κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον, καταβαλλομένου ἐπίσης συγχρόνως καὶ τοῦ φόρου. Ἐπὶ πλειόνων ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων τῆς αὐτῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει σχέσις ἐξαρτήσεως μεταξύ των, ἁρμόδιος Ἔφορος εἶνε ὁ τῆς ἕδρας ἑκάστου ὑποκαταστήματος ἢ πρακτορείου.

2. Συγχρόνως μετὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ὡς ἄνω δηλώσεων αἱ φορολογούμεναι ἀλλοδαπαὶ Ἑταιρεῖαι δέον νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον λεπτομερῆ ἰσολογισμὸν μετ' ἀναλύσεως τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι», ὡς καὶ πᾶν ἀναγκαῖον στοιχεῖον διασαφήσεως καὶ ἐξακριβώσεως. Ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τούτου πέμπτουσι καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ αὐτὰ παραστατικὰ ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι, νὰ καταθέτωσι καὶ αἱ ἡμεδαπαὶ Ἑταιρεῖαι, ὧν φορολογοῦνται κατ' ἰδίαν οἱ ἑταῖροι.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει καθίσταται ἀδύνατον νὰ δηλωθῇ τὸ πραγματικὸν καθαρὸν κέρδος, ἐπιτρέπεται ἵνα ἀντ' αὐτοῦ δηλωθῶσι τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως.

4. Ἐν τοιαύτῃ ὡς καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἐλλείψεως στοιχείων πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ πραγματικοῦ κέρδους ἢ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας ἢ ἀνακριβείας τῶν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου παρεχομένων τοιούτων, τὸ φορολογητέον κέρδος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ εἰδικοὺς κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων συντελεστάς.

5. Τῶν τοιούτων συντελεστῶν καταρτίζεται εἷς ἐν ὅλῳ ἢ πλειότεροι κατὰ περιφερείας πίνακες κατὰ τριετίαν, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ἁρμοδίου Τμηματάρχου τῶν Ἀμέσων Φόρων, ἢ κωλυομένων τούτων, τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, καὶ δύο ἢ τριῶν ἀντιπροσώπων Ἐμπορικῶν Ὀργανώσεων καὶ ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποβάλλεται δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευόμενος μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύων ἐπὶ τρία φορολογικὰ ἔτη.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἡ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀναθεώρησις τῶν οὕτω καταρτισθέντων πινάκων καὶ ἐφαρμογὴ νέων τοιούτων κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς πρώτης περιόδου. Ἡ ἀναθεώρησις αὕτη προκαλεῖται διὰ Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συντελουμένη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὑφ' οὓς καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ ἀρχικοῦ πίνακος.

Δι' ἑκάστην τῶν κατηγοριῶν ἐπιχειρήσεων ἀναγράφονται ἐν τῷ πίνακι δύο συντελεσταί, ἤτοι ἐλάχιστος καὶ μέγιστος, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὁρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του τὸν οἰκεῖον δι' ἕκαστον φορολογούμενον χρησιμοποιητέον συντελεστήν, ἐντὸς τῶν οὕτω προδιαγεγραμμένων ὁρίων. Ἐν ἢ ὅμως περιπτώσει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐκ τῶν διατιθεμένων παρ' αὐτοῦ πληροφοριῶν καὶ στοιχείων κρίνει ὅτι τὸ διὰ χρησιμοποιήσεως τῶν μεγίστων ὁρίων τεκμαιρόμενον κέρδος εἶναι ἔλασσον τοῦ πραγματικοῦ, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ συντελεστὴν ἀνώτερον τοῦ μεγίστου ὁρίου, ὑπέχων ὅμως τότε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδείξεως. Ὁ φορολογούμενος ἐν ἢ περιπτώσει τὸ πραγματικὸν κέρδος αὐτοῦ εἶναι κατώτερον τοῦ ἐξευρισκομένου δι' ἐφαρμογῆς τοῦ ἐλαχίστου συντελεστοῦ, δικαιοῦται νὰ ποιήσηται ἐν τῇ δηλώσει του χρῆσιν συντελεστοῦ κατωτέρου καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ὑπέχων ὅμως τότε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδείξεως καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως.

6. Ἐν ἐλλείψει παντὸς στοιχείου πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἢ ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἢ ἀνακριβείᾳ τῶν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου παρεχομένων στοιχείων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προσδιορίζει τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἢ τὴν φορολογητέαν καθαρὰν πρόσοδον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατιθεμένων ὑπ' αὐτοῦ στοιχείων καὶ πληροφοριῶν.

7. Ὁ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 3—6 προσδιορισμὸς τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου δύναται νὰ ἀνατίθηται ἑκάστοτε εἰς Ἐπιτροπὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Κέρδη ἐκ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 21.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 21, Ν. 1991, Ν. 2173, Ν. 2331, Ν. Δ. 24)12)22, Ν. 3338, Ν.Δ. 18-4-26' Ν. Δ. 18-9-26, Ν. 3408' Ν.Δ. 13-11-27).

1. Ἐπιβάλλεται ἐτήσιον δικαίωμα ἐκ δραχμῶν τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα κατὰ στρέμμα ἐπὶ πασῶν τῶν καλλιεργουμένων ἢ πεφυτευμένων γαιῶν. Θεωρεῖται καλλιεργουμένη καὶ φορολογητέα ἡ ἔκτασις ἂν ἐκαλλιεργήθη τοὐλάχιστον ἑφάπαξ ἐντὸς τῆς διετίας τῆς προηγουμένης τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ φορολογικοῦ ἔτους.

2. Ὑπόχρεως εἰς τὸ στρεμματικὸν δικαίωμα εἶναι ὁ κύριος τῶν γαιῶν, ἐν ἀμφισβητήσει δὲ ἢ ἀγνοίᾳ τῆς κυριότητος τῶν γαιῶν, ὁ κάτοχος τούτων. Ἐπὶ συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁ κύριος τῆς γῆς δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ στρεμματικοῦ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σύμβασις.

3. Ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ἐμφυτευτικῶν (ἀγρῶν καὶ φυτειῶν) κατὰ τὸν ἐμφυτευτικὸν νόμον 2139 (1920), περὶ ὧν ὑρίσταται ἐκκρεμὴς δίκη περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος, τὸν φόρον τοῦτον θὰ καταβάλλωσιν οἱ ἐξαγοράζοντες τὸ ἐμφυτευτικὸν κτῆμα ἐμφυτευταί.

4. Ἐπὶ ἐμφυτευτικῶς καλλιεργουμένων κτημάτων ὁ φόρος οὗτος θὰ καταβάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐμφυτευτῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοστοῦ, ὅπερ οὗτοι ἀπολαμβάνουσιν ἐκ τῶν κατ' ἔτος παραγομένων ἐκ τῶν κτημάτων τούτων καρπῶν.

Ἄρθρον 22.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 22 ὡς καὶ λοιποὶ ἀναφερόμενοι εἰς προηγούμενον ἄρθρον).

1. Ἐπιβάλλεται καθ' ἕκαστον ἔτος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύψαντος καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας κτηνοτροφικῶν, πλὴν τῶν δι' αἰγοπρόβατα καὶ χοίρους, ἐπιχειρήσεων, τῶν ἀσκηθεισῶν κατὰ τὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον τὴν λήγουσαν, κατὰ θετικὸν κανόνα, ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

2. Ὑπόχρεως εἰς τὸν φόρον εἶναι ὁ ὁπωσδήποτε ἀσκήσας κτηνοτροφικὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν.

3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῇ ἔκπτωσις δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων. Ὁ οὕτω καταλογιζόμενος φόρος προσαυξάνεται κατὰ τὸ τέταρτον ἐν ἢ περιπτώσει ὁ φορολογούμενος, ἀπουσιάζων μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐξ Ἑλλάδος, διενεργεῖ τὴν ἐπιχείρησιν δι' ἀντιπροσώπου.

4. Τὸ καθαρὸν κέρδος ἐκ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων ἐξευρίσκεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ περὶ τῆς κατηγορίας Δ' ὁριζόμενα, διὰ Διαταγμάτων δὲ θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερῶς τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀφαιρετέων δαπανῶν καὶ βαρῶν.

Ἐκ τοῦ καθαροῦ κτηνοτροφικοῦ κέρδους περιφερείας Οἰκονομικῆς τινος Ἐφορίας ἐκπίπτεται ἡ τυχὸν προκύψασα ζημία ἐκ κτηνοτροφικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσκηθείσης ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 18 περὶ ἐξαιρέσεων ἀπὸ τῆς Δ' κατηγορίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας Ε'.

Ἄρθρον 23.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 23 καὶ λοιποὶ νόμοι ἀναφερόμενοι εἰς ἄρθρον 21).

1. Ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους:

α') Πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου κατεχομένην ἔκτασιν γαιῶν καλλιεργουμένων ἢ πεφυτευμένων μετὰ τῆς λεπτομεροῦς ἀναγραφῆς τῶν στρεμμάτων καὶ τοῦ δήμου ἢ «ἧς κοινότητος, εἰς ὧν τὴν περιφέρειαν κεῖται αὐταί.

καὶ β') Ἐπὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τ ἀὲν ἄρθρῳ 22 παράγραφος 4 ὑπὸ τοὺς κάτωθι περιορισμούς.

Ὁσάκις τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν β' ἀκαθάριστα ἔσοδα δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, ὁ φορολογούμενος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρήσῃ ταῦτα ἐν τῇ δηλώσει του, μὴ ὑποκείμενος εἰς τὴν φορολογίαν καθαρῶν προσόδων τῆς παρούσης κατηγορίας.

Ὁ συντάσσων ἴδιον ἰσολογισμὸν ἢ μετέχων εἰς Ἑταιρείαν, ὑπαγομένην εἰς τὴν κατηγορίαν Ε' καὶ συντάσσουσαν ἰσολογισμόν, ἀναγράφει ἐν τῇ δηλώσει, ἀντὶ τῶν στοιχείων τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως β', τὴν ἀποκομισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ καθαρὰν πρόσοδον, ὑποβάλλων συγχρόνως ἀντίγραφον τοῦ σχετικοῦ ἰσολογισμοῦ.

Διὰ διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρίζωνται προθεσμίαι δηλώσεως διάφοροι τῆς ἀνωτέρω.

2. Ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἔνθα ἠσκήθη ἡ κτηνοτροφικὴ ἐπιχείρησις ἢ πρὸς ὃν τινα ἄλλον ἤθελεν ἀνατεθῇ διὰ διαταγμάτων.

3. Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1925—26 καὶ κατὰ πενταετίαν ἐφεξῆς καταρτίζεται κατὰ Κοινότητα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιδιδομένων δηλώσεων μετ' ἔλεγχον αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἀκολούθοις ὁριζόμενα, μητρῷον τῶν καλλιεργουμένων πεφυτευμένων καὶ καλλιεργησίμων γαιῶν, τηρούμενον παρὰ τῇ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ. Ἀντίγραφον τοῦ μητρώου τούτου κεκυρωμένον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας.

Ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη ἐπιδιδομένων ἐτησίων δηλώσεων προκύπτῃ μεταβολὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπό τινος φορολογουμένου κατεχομένας γαίας, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐνεργεῖ νέας ἐγγραφὰς ἐν τῷ μητρώῳ. Τὰ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τηρήσεως τοῦ μητρώου τούτου ὁρισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

4. Τὸ στρεμματικὸν δικαίωμα καταβάλλεται εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἡ δευτέρα μέχρι τέλους τοῦ ἑπομένου Ἰανουαρίου, ὁ δὲ φόρος καθαρῶν προσό-

δων εἰς δύο δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη καταβάλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, ἡ δευτέρα μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας. Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρίζωνται τὰ διὰ τὴν εἰσπραξιν τοῦ στρεμματικοῦ δικαιώματος ἁρμόδια πρόσωπα, καθιστάμενα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπόλογα ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου.

5. Ἐπὶ φορολογουμένων μὴ συντασσόντων ἰσολογισμὸν ἢ μὴ μετεχόντων εἰς Ἑταιρείας συντασσούσας ἰσολογισμὸν καὶ γενικῶς μὴ συναμένων νὰ παράσχωσι ἐν τῇ δηλώσει αὐτῶν τὰ πρὸς καθορισμὸν τοῦ πραγματικοῦ καθαροῦ κέρδους ἀναγκαιοῦντα στοιχεῖα, ὁ προσδιορισμὸς τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἐνεργεῖται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐπὶ εἰδικὸν συντελεστὴν καθαροῦ κέρδους κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἀκολούθοις παραγράφοις 6—8 ὁριζόμενα.

6. Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Νομογεωπόνου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου μιᾶς ἐκ τῶν συγκεκροτημένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ γεωργικῶν ὀργανώσεων ἢ συνεταιρισμῶν, ὁριζομένου, προσκλήσει τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῶν Συμβουλίου, ὁρίζοντος ἅμα καὶ ἕνα ἢ πλείονας ἀναπληρωτάς, προσδιορίζει καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ Νομὸν ἢ μικροτέραν Διοικητικὴν περιφέρειαν ἢ κατὰ χωρίον τοὺς ἐφαρμοστέους κατὰ κατηγορίαν προϊόντων συντελεστὰς καθαροῦ κέρδους.

Τοὺς Νομάρχην, Νομογεωπόνον καὶ Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀναπληροῦσιν, ἀπόντας ἢ κωλυομένους, οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, τὸν δὲ ἀντιπρόσωπον τῶν γεωργικῶν ὀργανώσεων ἢ συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται τοιοῦτοι ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ, ἢ δὲν ὡρίσθη ἐγκαίρως τοιοῦτος, εἷς ἐκ τῶν γεωργοκτηματιῶν τοῦ Νομοῦ, ὁριζόμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποκλειομένου τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ δὲν ἐδρεύῃ Νομογεωπόνος, ἀναπληροῖ τοῦτον ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος δημόσιος ὑπάλληλος.

Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Νομάρχης ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἢ ὁ Νομογεωπόνος, ὧν ἕκαστος ἀποκλείει τὸν ἑπόμενον, χρέη δὲ γραμματέως αὐτῆς ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁριζόμενος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἡ Ἐπιτροπή, νομίμως συγκροτουμένη διὰ τῆς παρουσίας τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, συγκεντροῖ ἐγκαίρως πάσας τὰς ἀναγκαιούσας πληροφορίας καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν, εἰσηγουμένου παρὰ ταύτῃ μετὰ ψήφου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνέκκλητος, δύναται ὅμως, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε προκύψει ἐξ ἀναμφισβητήτων στοιχείων ὅτι ἐνεφιλοχώρησε πλάνη περὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρησιμοποιητέου συντελεστοῦ, ν' ἀναθεωρηθῇ ἐφ' ἅπαξ παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς οἰκοθεν καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεώς της εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, τῆς τοιαύτης ἀναθεωρητικῆς ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ Διαταγμάτων κανονίζονται τὰ τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῆς συνελεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐν γένει.

Διὰ Διαταγμάτων δύναται ἡ πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἐφαρμοστέου συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους Ἐπιτροπὴ νὰ ὁρίζηται κατὰ εὐρυτέρας ἢ μικροτέρας περιφερείας ἢ καὶ ἐνιαία δι' ὅλον τὸ Κράτος, ὁριζομένης ἅμα καὶ τῆς συνθέσεως ταύτης.

7. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὡς πρόεδρον, τὸν ἁρμόδιον τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τούτων κωλυομένων ἀπὸ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, ἀπὸ ἕνα ἢ δύο ἑτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους κατέχοντας εἰδικὴν μόρφωσιν, καὶ ἀπὸ δύο ἀντιπροσώπους γεωργικῶν ὀργανώσεων, πάντας ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καταρτίζει κατὰ τριετίαν ἕνα ἐν ὅλῳ ἢ πλείονας κατὰ περιφερείας πίνακας συντελεστῶν καθαροῦ κτηνοτροφικοῦ κέρδους.

Οἱ πίνακες οὗτοι ἀναγράφοντες ἀνὰ δύο συντελεστάς, ἐλάχιστον ἢ μέγιστον, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευόμενοι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύοντες ἐπὶ τρία φορολογικὰ ἔτη.

8. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπή, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς γενικὰς καὶ τοπικὰς κτηνοτροφικὰς συνθήκας τοῦ ἔτους, ἀποφαίνεται περὶ τοῦ εἰς ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς ἢ εἰς τμήματα ταύτης ἢ εἰς ἕκαστον τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων τῆς περιφερείας ἐφαρμοστέου συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους.

Ὁ συντελεστὴς οὗτος ἑκάστης περιφερείας δέον νὰ περιλαμβάνηται μεταξὺ τῶν ὁρίων συντελεστῶν, μεγίστου ἢ ἐλαχίστου τῶν ἐμφαινομένων ἐν τῷ πίνακι τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 7 Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀμοιβαὶ ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν

Ἄρθρον 24.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 24, Ν. 1992, Ν. 2173 ἄρθρ. 2 § 1, Ν. Δ. 11-1-23 ἄρθρ. 4, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 8 Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 12, Ν. 3338 ἄρθρ. 5 § 1 ἕως 4, Ν. Δ. 6-9-23 ἄρθρον 2 § 5, Ν. Δ. 27-4-25).

1. Ἐπὶ συνολικοῦ ποσοῦ ἐκ μισθῶν, ἡμερομισθίων, ἐπιχορηγήσεων, ἐπιδομάτων, συντάξεων καὶ πάσης ἐν γένει ἀμοιβῆς, παρούσης ἢ παρῳχημένης ὑπηρεσίας, τῶν κτωμένων ἐντὸς ἑκάστου μηνὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ δημοσίων, ἐκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἔτι δὲ καὶ κλητήρων καὶ ὑπηρετῶν ἐπιβάλλεται φόρος πρὸς

3 ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδοχῶν παρεχομένων ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων.

2 ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει παρεχομένων ὑπὸ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ ὑπὸ ἰδιωτικῶν τοιούτων διατελουσῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κράτους. καὶ

1 ο)ο διὰ τὰ ἐργατικὰ ἐν γένει ἡμερομίσθια καὶ τὰς συντάξεις καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν δημοσιογράφων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσιν αἱ κατωτέρω ἐκπτώσεις ἐλαχίστων συντηρήσεως ἄνευ περαιτέρω λόγῳ οἰκογενειακῶν ἐαρῶν προσαυξήσεων.

α') Ἐκ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων δραχ. 1500.

β') Ἐκ τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων δρ. 60.

Διὰ τοὺς ἀναπήρους πολέμου αἱ ὡς ἄνω ἐκπτώσεις ὁρίζονται εἰς τὸ τριπλάσιον.

Ὁ φόρος τῶν διπλωματικῶν, προξενικῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὧν αἱ ἀποδοχαὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογίζεται ἐπ' αὐτῶν πρὸ τῆς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα μετατροπῆς των, τῆς χρυσῆς δραχμῆς θεωρουμένης ἰσοτίμου πρὸς τὴν χαρτίνην. Τὸ οὕτω δὲ προκῦπτον ποσὸν φόρου καταβάλλεται εἰς χαρτίνας δραχμάς.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους κρατήσεις ἐπὶ τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα καταβαλλομένων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπολογίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Αἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ διπλασίου τοῦ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον ὁριζομένου ἐλαχίστου συντηρήσεως ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ φορολογοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐργοδότου κατηγορίαν καὶ ἐπὶ τῷ κατὰ ταύτην εἰδικῷ συντελεστῇ ἄνευ ἐκπτώσεως ἐλαχίστου συντηρήσεως.

Ἄρθρον 25.

(Ν. 1640 ἄρθρον 24 καὶ λοιποὶ νόμοι καὶ διατάγματα ἀναφερόμενοι εἰς ἄρθρον 2).

1. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου.

α') Ἡ βουλευτικὴ καὶ γερουσιαστικὴ ἀποζημίωσις.

ϐ') Οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος.

γ') Ὡσαύτως ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος οἱ ἀλλοδαποὶ Πρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεις, ἀποφερούσας αὐτοῖς προσόδους τῶν κατηγοριῶν Δ', Ε' καὶ Ζ'.

δ') Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μετακαλουμένων ἀλλοδαπῶν ὀργανωτῶν, ἐφ' ὅσον ἐξαιροῦνται ρητῶς διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

ε') Πᾶσα ἀποζημίωσις παρεχομένη κατ' ἀποκοπὴν ἕναντι δαπανῶν ἀναληφθείσης ὑπηρεσίας.

Ϛ') Αἱ εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ εἰς θύματα ἢ εἰς οἰκογενείας θυμάτων πολέμου παρεχόμεναι συντάξεις καὶ περιθάλψεις πάσης φύσεως.

ζ') Αἱ ὑπὲρ τῶν Μετοχικῶν Ταμείων ὁριζόμεναι κρατήσεις.

2. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν Ϛ' κατηγορίαν τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, φορολογίας ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, τὸ ἐξ ἀλλοδαπῶν προσωπικὸν ἀνεγνωρισμένων ξένων φιλανθρωπικῶν ἀποστολῶν (Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κλπ.), ἐφ' ὅσον χρόνον θέλει διαρκέσει ἡ ἐν Ἑλλάδι παραμονή των.

Ἄρθρον 26.

(Ν. 1640 ἄρθρον 26, Ν. 1992, Ν. 2411).

1. Ὁ φόρος, ἐπιβαλλόμενος εἰς βάρος τῶν κτωμένων ἀμοιβὰς ὑπηρεσιῶν, παρακρατεῖται κατὰ τὴν εἴσπραξιν παρὰ μὲν τῶν δημοσίων, ἐκκλησιαστικῶν καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπὸ τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ταμείων, παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ Ἑταιρειῶν, ἰδιωτικῶν Οἴκων καὶ παντὸς ἐν γένει ἀπασχολοῦντος συστηματικῶς ἔμμισθον ἢ ἡμερομίσθιον προσωπικὸν καὶ καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰς μίαν ἐτησίαν δόσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, συνυποβαλλομένης σχετικῆς δηλώσεως εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐγένετο ἡ εἴσπραξις.

2. Ὅσοι μισθωταὶ ἢ ἡμερομίσθιοι (οἷον κοσμηματογράφοι, χειρώνακτες, κτίστται κλπ.) ἐργάζονται εἰς ἐργοδότας μὴ ἀπασχολοῦντας συστηματικῶς προσωπικόν, ἢ ὅσοι κτῶνται ἀμέσως ἀμοιβὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιδίδουσιν αὐτοὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ διαμένουσι, δήλωσιν διὰ τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος κτηθείσας ἀμοιβάς, καταβάλλοντες συγχρόνως ὁλόκληρον τὸν φόρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀμοιβαὶ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων

Ἄρθρον 27.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 27, Ν. 2173 ἄρθρ. 2, Ν. Δ. 19-3-23, ἄρθρον 9, § 1, Νόμος 3338 ἄρθρ. 6 § 1, Ν. Δ. 18-4-26 ἄρθρ. 16 §§ 1, 2 καὶ 4, ἄρθρ. 17 καὶ 18 § 2, Ν. Δ. 15-7-26 ἄρθρ. 1, Ν. Δ. 13-11-27 ἄρθρον 7, Ν. Δ. 24-3-29).

1. Ἐπὶ πασῶν τῶν οἱωνδήποτε καθαρῶν ἀμοιβῶν ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, οἷα τὰ τῶν ἰατρῶν, ἀρχιτεκτόνων, μηχανικῶν, καλλιτεχνῶν, κλπ., ἀμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς οἱ συμβολαιογράφοι, δικαστικοὶ κλητῆρες κλπ., ἐπιβάλλεται καθ' ἕκαστον ἔτος φόρος πρὸς 8 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑπόκειται καὶ πᾶσα καθαρὰ πρόσοδος μὴ δυναμένη νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἄλλην κατηγορίαν.

2. Καθαρὰ ἀμοιβὴ λογίζεται ἡ μετ' ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῆς ἀκαθαρίστου παντὸς φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος καὶ ἐν γένει πάσης δαπάνης καταβληθείσης πρὸς παροχὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπόληψιν τῆς ἀμοιβῆς, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου.

3. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος φόρον, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, δι' ὃ ὁ φόρος, καθαρὰ τούτων πρόσοδος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 150.000 δραχμάς.

Ἂν ἡ καθαρὰ τούτων πρόσοδος ὑπερβαίνῃ τὰς 150.000 δραχμάς, ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν τῆς παρούσης κατηγορίας διὰ τὴν πέραν τῶν 150.000 δραχμῶν καθαρὰν πρόσοδον ὑποχρεούμενοι καὶ εἰς ἐπίδοσιν σχετικῆς δηλώσεως.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργουμένου ἐλέγχου ἐπαγγελματίου καταταγέντος ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς εἰς κλάσιν τινα μικροτέραν τῆς ἀνωτάτης τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος διατάξεων, ἤθελε προκύψῃ ὅτι καθαρὰ αὐτοῦ πρόσοδος εἶναι ἀνωτέρα τῶν 150.000 δραχμῶν, ὁ ἐπαγγελματίας οὗτος ὑπόκειται εἰς τὴν καταβολὴν φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἐξευρεθείσης ἐκ τοῦ ἐλέγχου προσόδου καὶ τῆς ἀντιστοιχούσης τοιαύτης εἰς τὴν κλάσιν, εἰς ἣν κατετάγη.

4. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου:

Οἱ εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ὑποκείμενοι ἀρχιτέκτονες καὶ μηχανικοί, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των καθαρὰν πρόσοδον.

Ἄρθρον 28.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 27, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 9, Ν.Δ. 11-5-29 ἄρθρον 11).

1. Αἱ δηλώσεις αὗται ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς κτωμένους καθαρὰς ἀμοιβάς, ὑποβιβαζόμενοι εἰς τὸν φόρον, ἐπιδίδονται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ διαμένει ὁ φορολογούμενος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους, ὁ δὲ φόρος καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

Ἄρθρον 29.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 29, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρον 9)

1. Μὴ ἐπιδοθείσης δηλώσεως ἢ ἐὰν ἡ ἐγχειρισθεῖσα κρίνεται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀνακριβὴς καὶ ἐν ἐλλείψει παντὸς ἄλλου στοιχείου πρὸς προσδιορισμὸν τῶν πραγματικῶν καθαρῶν ἀμοιβῶν, δύναται ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος νὰ καθορίζῃ τεκμαρτὴν καθαρὰν πρόσοδον ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων «καθορισμοῦ καθαρᾶς προσόδου ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων». Οἱ πίνακες οὗτοι, καταρτιζόμενοι κατὰ τριετίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὡς προέδρου, τοῦ ἁρμοδίου τμηματάρχου τῶν Ἀμέσων Φόρων, ἢ τούτων κωλυομένων, τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἑνὸς ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζομένου, καὶ ἐκ δύο προσέτι μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μεταξὺ ἀσκούντων ἐν γένει ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα (ἰατρῶν, δικηγόρων, ἀρχιτεκτόνων κλπ.) ἀναγράφουσι κατ' ἐπάγγελμα τὴν τεκμαρτὴν καθαρὰν πρόσοδον κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἀσκεῖται τοῦτο καὶ ἑτέρων ἐπαρκῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τεκμηρίων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευόμενοι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἰσχύοντες ἐπὶ τρία φορολογικὰ ἔτη.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πινάκων, δύναται νὰ καθορίζηται ἡ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος ἑνὸς ἢ πλειόνων φορολογουμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἢ καὶ ἑτέρων ἐπαρκῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τεκμηρίων ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

Τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν των κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων.

3. Οἱ κατὰ τὴν § 1 πίνακες ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναθεωρῶνται διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς τριετοῦς περιοδικῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἀνασυνταττόμενοι ὑφ' οὓς ὅρους καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν ἀρχικῶν πινάκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 30.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 30, Ν. 1992, Ν. 2173 ἄρθρ. 4 καὶ 5, Ν. 2749 ἄρθρ. 10, Ν. 2966 ἄρθρ. 1 ἕως 5, Ν. Δ. 11-1-23 ἄρθρ. 4, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 10, Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 12 Ν. 3338 ἄρθρ. 7 καὶ 29, Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 1, Ν. Δ. 18-4-26 ἄρθρ. 4, Ν. 4158).

1. Ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐκκειμένης κληρονομίας προσδιοριζομένης εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἐκπίπτεται, μόνον ἀφορολόγητον, ποσὸν ἓξ χιλιάδων δραχμῶν μεταλλικῶν, προσαυξανόμενον κατὰ δραχμὰς μεταλλικὰς διακοσίας τεσσαράκοντα ἐτησίως δι' ἕκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνοικούντων προσώπων.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα : Ἡ σύζυγος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἡ μήτηρ, ὁ πατήρ, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες καὶ ἀδελφαί, τ' ἀνήλικα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ οἱ ἀνήλικοι ἀδελφοὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, πάντες οὗτοι ἐκτὸς τῆς συζύγου, μόνον ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰδίαν πρόσοδον.

Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου φορολογικῆς κλίμακος.

ΠΙΝΑΞ

Φορολογικῶν ποσοστῶν συνθετικοῦ φόρου εἰς μεταλ δραχ.

Κλιμάκιον	Φορ. ποσοστὸν κλιμακίου	Φόρος Κλιμακίου	Σύνολον προσόδου	Σύνολον φόρου
6.000	—	—	6.000	—
1.500	3 ο/ο	45	7.500	45
1.500	4 ο/ο	60	9.000	105
1.500	5 ο/ο	75	10.500	180
1.500	6 ο/ο	90	12.000	270
1.500	7 ο/ο	105	13.500	375
1.500	8 ο/ο	120	15.000	495
2.000	9 ο/ο	180	17.000	675
2.000	10 ο/ο	200	19.000	875
2 000	11 ο/ο	220	21.000	1.095
2.000	12 ο/ο	240	23.000	1.335
2.000	13 ο/ο	260	25.000	1.595
3.000	14 ο/ο	420	28.000	2.015
3.000	15 ο/ο	450	31.000	2.465
3 000	16 ο/ο	480	34.000	2.945
3 000	17 ο/ο	510	37.000	3.455
3.000	18 ο/ο	540	40.000	3.995
5.000	19 ο/ο	950	45.000	4.945
5.000	20 ο/ο	1.000	50 000	5.945
5.000	21 ο/ο	1.050	55.000	6.995
10.000	22 ο/ο	2.200	65.000	9.195
10.000	23 ο/ο	2.300	75.000	11.495
10.000	24 ο/ο	2.400	85.000	13.895
15.000	25 ο/ο	3 750	100.000	17.645
15.000	26 ο/ο	3.900	115.000	21.545
15.000	27 ο/ο	4.050	130.000	25.595
20.000	28 ο/ο	5.500	150 000	31.195
20.000	29 ο/ο	5.800	170 000	36.995
20.000	30 ο/ο	6.000	190.000	42.995
30.000	31 ο/ο	9.300	220.000	52.295
30.000	32 ο/ο	9.600	250.000	61.895
30.000	33 ο/ο	9.900	280.000	71.795
40 000	34 ο/ο	13.600	320.000	85.395
40.000	35 ο/ο	14.000	360.000	99.395
40.000	36 ο/ο	14.400	400.000	113.795
50.000	37 ο/ο	18.500	450.000	132.295
50.000	38 ο/ο	19.000	500.000	151.295
100,000	39 ο/ο	39.000	600.000	190.295
	40 ο/ο	ἄνω τῶν 600.000 δραχ.		

Ὁ φόρος τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὧν αἱ ἀποδοχαὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, ὑπολογίζεται ὑπ' αὐτῶν πρὸ τῆς εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα μετατροπῆς των, τῆς χρυσῆς δραχμῆς θεωρουμένης ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὴν χαρτίνην. Τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν συνολικῆς προσόδου τῶν προσώπων τούτων εἰς χαρτίνας δραχμὰς μετατρέπεται εἰς μεταλλικὰς κατὰ τὰς περαιτέρω διατάξεις.

2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1929—30 ὁ συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσχυούσης κλίμακος, μειοῦται κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατόν.

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου :

α') Ἡ βουλευτικὴ καὶ γερουσιαστικὴ ἀποζημίωσις.

β') Οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος.

γ') Ὡσαύτως ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος οἱ ἀλλοδαποὶ Πρόξενοι καὶ Προξενικοὶ πράκτορες, ὡς καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων, ἐφόσον δὲν ἀσκοῦσιν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχείρησιν ἀποφέρουσαν αὐτοῖς πρόσοδον τῶν κατηγοριῶν Δ', Ε' καὶ Ζ'.

δ') Αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις, αἱ παρεχόμεναι εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ θύματα ἢ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου.

ε') Ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος, ἐφόσον πραγματοποιούμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι, τὰ εἰσοδήματα β' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας παντὸς ἀλλοδαποῦ, ἔστω καὶ πλέον τοῦ ἑξαμήνου ἐν Ἑλλάδι διαμείναντος, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἀποδεικνύει ὅτι τηρεῖ κατοικίαν (domicile) ἐν ἀλλοδαπῇ.

Ὁμοία ἀπαλλαγὴ καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους χωρεῖ καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας, ἐφ' ὅσον, προκύπτοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δὲν εἰσπράττονται ἢ δὲν εἰσάγονται ἐν Ἑλλάδι.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ δήλωσις εἶνε πάντως ὑποχρεωτική.

4. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξαιρῆται τοῦ συνθετικοῦ φόρου τὸ ἐξ ἀλλοδαπῶν προσωπικὸν ἀνεγνωρισμένων ξένων φιλανθρωπικῶν Ἀποστολῶν (Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κλπ.), ἐφ' ὅσον χρόνον θέλει διαρκέσει ἡ ἐν Ἑλλάδι παραμονή των.

Ἄρθρον 31.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 31, Ν. 1992, Ν. 2173 ἄρθρ. 6, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 11, Ν. Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 8, Ν. 3338 ἄρθρ. 7 § § 3 καὶ 4, ἄρθρ. 14, Ν.Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 1 § 3, Ν.Δ. 18-4-26, ἄρθρ. 4, Ν. Δ. 18-4-26 ἄρθρον 19, Ν. Δ. 15-7-26 ἄρθρ. 1 § 5, Ν. Δ. 23-3-29, Νόμος 4158).

1. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἀθροίζονται πρὸ πάσης ἐπ' αὐτῶν ἐκπτώσεως:

α') Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας οἰκον. ἔτος κτηθεῖσαι καθαραὶ τοῦ φορολογουμένου πρόσοδοι τῶν κατηγοριῶν Α', Β', Γ', Ε', Ϛ' καὶ Ζ', ἡ τῆς κατηγορίας Δ' καθαρὰ πρόσοδος, ἡ κτηθεῖσα κατὰ τὴν ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι περίοδον καὶ φορολογουμένη κατὰ τὸ αὐτὸ εἰκον. ἔτος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τυχὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε κτηθεῖσαι καθαραὶ πρόσοδοι, καθ' ἃς περιόδους καὶ αἱ προμνημονευόμεναι τῶν ἀντιστοίχων κατηγοριῶν.

β') Αἱ ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων πρόσοδοι προσδιορίζονται κατὰ τὰς περὶ τούτων εἰδικὰς διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲ τοιαῦται δὲν ὑφίστανται ἐξευρίσκονται ἐκπιπτομένων ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν δαπανῶν παραγωγῆς.

γ') Διὰ τοὺς ὑποκειμένους εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος φορολογουμένους λαμβάνεται τεκμαρτὸν ποσὸν καθαρᾶς προσόδου ἀναλόγως τῆς κλάσεως εἰς ἣν κατετάγησαν, συμφώνως πρὸς τὸν κατωτέρω πίνακα:

Κλάσις πρώτη	Δραχ.	7.000
» δευτέρα	»	12.500
» τρίτη	»	17.500
» τετάρτη	»	22.500
» πέμπτη	»	27.500
» ἕκτη	»	32.500
» ἑβδόμη	»	37.500
» ὀγδόη	»	42.500
» ἐνάτη	»	47.500
» δεκάτη	»	52.500
» ἑνδεκάτη	»	57.500
» δωδεκάτη	»	62.500
» δεκάτη τρίτη	»	67.500
» » τετάρτη	»	72.500
» » πέμπτη	»	77.500
» » ἕκτη	»	87.500
» » ἑβδόμη	»	97.500
» » ὀγδόη	»	107.500
» » ἐνάτη	»	117.500
» εἰκοστὴ	»	127.500
» » πρώτη	»	137.500
» » δευτέρα	»	147.500

Διὰ τοὺς καταταξομένους τυχὸν ἢ ὑπαγομένους εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατωτάτης, κατὰ περίπτωσιν, κλάσεως τὸ τεκμαρτὸν εἰσόδημα ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς κλάσεις τοῦ ἀνωτέρω πίνακος.

δ') Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἱστιοφόρων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἴση πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος.

ε') Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἴσή πρὸς τὸ ὀκταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β', γ' καὶ δ' τοῦ τεκμαρτοῦ καθορισμοῦ τῆς συνολικῆς προσόδου δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἔφορος ν' ἀποδείξῃ καὶ μείζονα συνολικὴν πρόσοδον, τοὐναντίον δὲ ὁ φορολογούμενος ν' ἀποδείξῃ ἐλάσσονα τοιαύτην ἢ καὶ ζημίας.

ϛ') Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αἰγιπροβάτων καὶ χοίρων τὸ καθαρὸν κέρδος πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου ὁρίζεται ἐπὶ μὲν τῶν αἰγοπροβάτων εἰς δραχμὰς πεντήκοντα, ἐπὶ δὲ τῶν χοίρων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ κεφαλήν.

2. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀθροίσματος ἀφαιροῦνται :

α') Ἡ ἔκ τινος τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προσόδων καθαρὰ ζημία, ἡ τυχὸν πραγματοποιηθεῖσα κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας οἰκον. ἔτος ἢ καὶ κατὰ τὸ ἀμέσως τούτου προηγούμενον καὶ μὴ ληφθεῖσα ἄλλως ὑπ' ὄψει πρὸς ἔκπτωσιν.

β') Οἱ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα προσόδων καταβλητέοι φόροι κατά τε τὸν παρόντα νόμον, τοὺς περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς καὶ τοὺς περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ὡς καὶ οἱ τυχὸν καταβλητέοι τοιοῦτοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δι' ὁμοίας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσόδου.

γ') Τὰ προσωπικὰ τοῦ φορολογουμένου ἢ τῶν βαρυνόντων αὐτὸν συνοίκων ἀσφάλιστρα ζωῆς ἢ θανάτου ἢ κατὰ κινδύνων τυχαίων συμβεβηκότων.

δ') Οἱ καταβληθέντες τόκοι ἀποδεδειγμένων χρεῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθ' ἕκαστα προσόδων.

3. Ἐκ τῆς ὑποβαλλομένης εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτεται, καὶ πᾶσα ἀποδεδειγμένη ζημία, ἐκ φθορᾶς, ἀπωλείας ἢ πραγματοποιηθείσης ὑποτιμήσεως κεφαλαίου προκύψασα κατὰ τὰ δύο προηγούμενα τῆς φορολογίας οἰκονομικὰ ἔτη καὶ μέχρι τῆς νομίμου προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐν λόγῳ ζημία δὲν καλύπτεται ὑπὸ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας, προικὸς ἢ ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου, αἵτινες ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς τῶν δύο προηγουμένων τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ μέχρι τῆς νομίμου προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως, ἔτι δὲ, προκειμένου περὶ ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου, καὶ ἂν αὕτη μὴ πραγματοποιηθεῖσα, ὑφίσταται οὐχ ἧττον πράγματι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς νομίμου πρὸς δήλωσιν προθεσμίας.

Ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου φορολογικοῦ τινος ἔτους δὲν δύναται νὰ ἐκπεσθῇ ζημία ἐξ ὑποτιμήσεως κεφαλαίου, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐξεπέσθη ἐκ τῆς τοῦ προηγουμένου φορολογικοῦ ἔτους.

Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς λανθανούσης ὑπερτιμήσεως κεφαλαίου λαμβάνεται ὡς ὅρος συγκρίσεως, συνολικὴ αὐτοῦ ἀξία κατὰ 1 Ἀπριλίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐπῆλθεν ἡ ζημία, μὴ συνυπολογιζομένης τῆς ἀξίας τοῦ ἀπολεσθέντος κεφαλαίου.

4. Διὰ τεὺς δηλοῦντας συνολικὴν πρόσοδον ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει κτηθεῖσαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἐν γένει ὡς καὶ διὰ τοὺς εὐδεμίαν τοιαύτην δηλοῦντας, δι' οὓς ὅμως ὑφίστανται ἐνδείξεις ὅτι ἀποκομίζουσι πρόσοδους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ ἐκ κινητῶν ἀξιῶν ἐν γένει, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸν καθορισμὸν τοῦ πληρωτέου συμπληρωματικοῦ φόρου, κατ' ἐπιλογὴν εἴτε ἐπιδιώκων τὴν ἐξεύρεσιν τῆς πραγματικῆς καθαρᾶς συνολικῆς προσόδου, εἴτε βασιζόμενος ἐπὶ τοιαύτης τεκμαιρομένης ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἐνοικίων μιᾶς ἢ πλειόνων κατοικιῶν τοῦ φορολογουμένου, προσηυξημένου κατὰ τὰ 2/10 αὐτοῦ δι' ἕκαστον ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενον αὐτοκίνητον ἢ ἅμαξαν καὶ κατὰ τὸ 1/10 αὐτοῦ δι' ἕκαστον ἄρρενα ὑπηρέτην, περιπλέον δὲ καὶ κατὰ τμῆμα αὐτοῦ μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 10/10 ὁσάκις ἐκ τῆς ἐν γένει πολυτελοῦς παραστάσεως ἢ ἐμφανίσεως τοῦ φορολογουμένου μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τεκμαίρεται, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἔτι ἀνωτέρα πρόσοδος.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ φορολογουμένου ὑπέχοντος πάντοτε τὰς ἐκ τῆς μὴ δηλώσεως ἢ ἀνακριβοῦς δηλώσεως τῆς καθαρᾶς αὐτοῦ προσόδου εὐθύνας, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τὰ μὲν ἐνοίκια ἐξευρίσκει εἴτε ἐκ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἢ ἄλλου ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου, ἢ τῆς ἰδιαιτέρας μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου ἢ οἰκοτροφείου συμφωνίας, εἴτε, ἐφόσον δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἢ ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ ἴδιον κτῆμα, διὰ συγκρίσεως πρὸς ἄλλας οἰκοδομὰς ἐνοικιαζομένας, ὡς τεκμαιρομένην δὲ καθαρὰν πρόσοδον λαμβάνει.

Α') Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ κάτω τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν 3.000 τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου προσηυξημένου ἀθροίσματος.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 2.000 μέχρι 3.000 δραχ., τὸ ὀκταπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κατωτέρου τῶν 2.000 δραχ., τὸ ἑξαπλάσιον αὐτοῦ.

Β') Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.000 μέχρι 35.000 κατοίκων.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν 1.000 τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἄνω ὁριζομένου προσηυξημένου ἀθροίσματος.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 3.000 μέχρι 4.000 δραχμῶν τὸ ὀκταπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 2.000 μέχρι 3.000 δραχμῶν τὸ ἑξαπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κατωτέρου τῶν δραχμῶν 2.000 τὸ πενταπλάσιον αὐτοῦ.

Γ') Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 35.000 κατοίκων,

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν 5.000 τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου προσηυξημένου ἀθροίσματος.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 4.000—5.000 δραχμῶν τὸ ὀκταπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 3.000—4.000 δραχμῶν τὸ ἑξαπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων 2.000—3.000 δραχμῶν τὸ πενταπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κάτω τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν τὸ τετραπλάσιον αὐτοῦ.

Δ΄) Ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐτησίων ἐνοικίων ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν 10.000 τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου προσηυξημένου ἀθροίσματος.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων ἀπὸ 8.000—10.000 δραχμῶν τὸ ὀκταπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων ἀπὸ 6.000—8.000 δραχμῶν τὸ ἑξαπλάσιον αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀθροίσματος ἐνοικίων κατωτέρου τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων τὸ τετραπλάσιον αὐτοῦ.

ζ. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐξευρισκομένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος παντὸς ὑποκειμένου εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον μετατρέπεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ ἐπ' αὐτῆς ὑπολογίζεται ὁ φόρος κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 30 φορολογικὴν κλίμακα.

Ἡ σχέσις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτίνην κανονίζεται κατ' Ἀπρίλιον ἑκάστου οἰκον. ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ συμβουλευτικὴν γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης : 1) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, 2) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ 3) ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους σχέσεως τῆς τιμῆς τῆς χαρτίνης δραχμῆς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ δολλαρίου.

Τὸ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ποσὸν φόρου βεβαιοῦται εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας, καταβάλλεται ὅμως εἰς χαρτίνας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ὡς ἄνω κανονιζομένης τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος τῆς καταβολῆς.

Αἱ οὕτω εἰσπραττόμεναι χάρτιναι δραχμαί, μέχρι μὲν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς βεβαιωθείσας μεταλλικὰς εἰσάγονται εἰς τὸ ἄρτιον ὑπολογιζόμεναι ὑπὸ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ἔσοδον ἐκ συνθετικοῦ φόρου, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν αὐτῶν εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς συναλλαγματικὴ διαφορὰ βεβαιουμέναι αἰκόθεν ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

6. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου καὶ τὴν καταβολήν αὐτοῦ ἡ τιμὴ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, ὁρίζεται εἰς δέκα πέντε μὲν δραχμὰς, προκειμένου περὶ φόρων τοῦ οἰκον. ἔτους 1920—30, εἰς δέκα τέσσαρας δὲ δραχμὰς προκειμένου περὶ φόρου τῶν προγενεστέρων ἐτῶν.

7. Ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος τῆς συζύγου, συνεστῶτος τοῦ γάμου, προστίθεται εἰς τὴν τοῦ συζύγου ὅστις φορολογεῖται διὰ τὸ ἄθροισμα, πρὸς τοῦτο δὲ ἡ ἔχουσα ἰδίας προσόδους σύζυγος ὑποχρεοῦται, συνεστῶτος τοῦ γάμου, νὰ ἐγχειρίζῃ εἰς τὸν σύζυγον, τὸ βραδύτερον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, σημείωμα τῆς συνολικῆς αὐτῆς προσόδου, ὑπέχουσα πάσας τὰς εὐθύνας τῶν παραβάσεων τοῦ ἄρθρου 42.

Ἄρθρον 32.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 32, Ν. 1992, Ν. 2966, ἄρθρ. 2 καὶ 3, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 12 § 1, Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 12).

1. Αἱ δηλώσεις, οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον, ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου οἰκον. ἔτους.

2. Ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

Οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ καταβάλλωσι τὸν συνθετικὸν φόρον εἴτε ἐν συνόλῳ σὺν τῇ δηλώσει, εἴτε εἰς δέκα ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, διὰ παρακρατήσεως κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ των κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

3. Ἁρμόδιος διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων, τὸν ἔλεγχον τούτων, τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν μὴ δηλωσάντων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ συνθετικοῦ φόρου εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Ἀττικῆς, προκειμένου περὶ προσώπων μὴ κατοικούντων μηδὲ διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας διαμονῆς αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως.

4. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δηλώσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρετούντων διπλωματικῶν, προξενικῶν καὶ παντὸς ἐν γένει κλάδου ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐγχειρίζονται ἔναντι ἀποδείξεως εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ δηλοῦντος, εἰς ἣν καταβάλλεται καὶ ὁ φόρος, ὑποχρεουμένην ὅπως διαβιβάζῃ ταύτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον Ἀττικῆς καὶ ἀποστέλλῃ συγχρόνως τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως.

Ἄρθρον 33.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 33, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 13, Ν. 3338 ἄρθρων 8 καὶ Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 14 § 1).

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑποχρεοῦται νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπιδιδομένων δηλώσεων καὶ νὰ προβαίνῃ καὶ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν μὴ δηλωσάντων, δικαιούμενος πρὸς τοῦτο.

α΄) Νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν δηλώσαντα ἢ οὗ νὰ παράσχῃ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐντολοδόχου, ὁριζομένου δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς, τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις ἐπιδεικνύων πάντα λογαριασμὸν καὶ πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου.

β΄) Νὰ ζητῇ οἱανδήποτε πληροφορίαν ἢ ἔγγραφον παρὰ τῶν δημοσίων ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

γ΄) Νὰ καλῇ οἱονδήποτε πρόσωπον, δυνάμενον νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον του διὰ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν.

δ΄) Νὰ ἐνεργῇ οἱανδήποτε κρίνῃ ἀναγκαίαν ἐπὶ τόπου ἐξέτασιν, παρουσίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων, νομίμως καλουμένων, εἴτε μόνος εἴτε δι' ἄλλης ἀρχῆς εἴτε δι' εἰδικῶν εἴτε δι' ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ

ε΄) Νὰ λαμβάνῃ παρὰ Τραπεζῶν Ἑταιρειῶν, τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῶν μελῶν τούτου καὶ ἐν γένει παρὰ πάσης ὀργανώσεως ἐπαγγελματικῆς, ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, γεωργικῆς κλπ. οἱασδήποτε πληροφορίας ἤθελε νομίσει ἀναγκαίας διὰ τὸ ἔργον του.

Αἱ ἐνεργοῦσαι ἐπικαταλλακτικὰς καὶ τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν παροχὴν πληροφοριῶν σχετικῶν πρὸς τὰς παρ' αὐταῖς καταθέσεις τῶν πελατῶν των ἢ τὰ ὑπὸ τούτων παραδεδομένα πρὸς φύλαξιν χρε-

ώγραφα καὶ πρὸς πάντα ἐν γένει λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῶν, ἐφόσον αἱ πληροφορίαι αὗται ζητοῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως χρησιμεύσωσι διὰ καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος τῶν πελατῶν των.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δικαιώματα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἔχουσιν ἐπίσης οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταί.

3. Διὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰ ἔργα ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ διδάσκαλοι ἢ καὶ πᾶς ἕτερος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς τοιοῦτος, προσλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ προσθέτῳ ταῖς ἀποδοχαῖς των ἀντιμισθίᾳ, μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰς δραχμὰς 20 δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἄλλης ἀναγκαίας δαπάνης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

5. Διὰ Διαταγμάτων δύναται νὰ ὁρίζηται συγχώνευσις δηλώσεων τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων τῶν κατηγοριῶν ἀναλυτικοῦ φόρου μεταξύ των ἢ καὶ μετὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἢ μετὰ τῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἢ καὶ μεθ' οἱασδήποτε ἄλλης φορολογίας.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων τῆς συλλογικῆς δηλώσεως ἀκολουθεῖται ἡ ἑκάστοτε ὁριζομένη διαδικασία βεβαιώσεως τοῦ συνθετικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, ἐκτὸς ἂν διὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω Διαταγμάτων ἤθελεν ὁρισθῇ ὡς ἀκολουθητέα ἡ διαδικασία βεβαιώσεως ἄλλου τινὸς τῶν φόρων τῆς συλλογικῆς δηλώσεως ἢ ἄλλη τις διαδικασία. Ἅπαντες οἱ φόροι καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον ἢ τὴν ἄλλην φορολογίαν ἧς προὐκρίθη ἡ διαδικασία βεβαιώσεως ὁριζομένας ἑκάστοτε δόσεις καὶ προθεσμίας.

Ἡ τοιαύτη συγχώνευσις δηλώσεων καὶ διαδικασίας βεβαιώσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ διά τινας μόνον Οἰκονομικὰς Ἐφορίας.

Ἄρθρον 34.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 34, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 14 § 1, Ν. 3338, ἄρθρον 9 §§ 1 καὶ 2, Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 2 § 2, Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 24 § 4).

1. Ἐπιδοθείσης κατὰ τὰ οἰκεῖα ἄρθρα τοῦ παρόντος νόμου, ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, καλεῖ τὸν δηλώσαντα διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ ἐπὶ ἀποδείξει δι' ὀργάνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας νὰ δώσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐντολοδόχου ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως, τὰς δεούσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διασαφήσεις.

2. Ἐὰν ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος πεισθῇ περὶ τοῦ εἰλικρινοῦς τῆς δηλώσεως, ἐγγράφει τὸν δηλώσαντα εἰς τὸν κύριον φορολογικὸν κατάλογον, ἐὰν ὅμως ἡ καθαρὰ πρόσοδος κριθῇ ἀνωτέρα τῆς δηλωθείσης, ὁ δηλώσας ἐγγράφεται εἰς τὸν συμπληρωματικὸν κατάλογον.

Εἰς τὸν κύριον φορολογικὸν κατάλογον ἐγγράφονται ἐπίσης καὶ αἱ ἀκριβεῖς ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις.

3. Ὅπου, ὡς ἐν ταῖς κατηγορίαις Α' καὶ Β', ἡ φορολογικὴ περίοδος περιλαμβάνει πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔτη, αἱ μετὰ τὸ πρῶτος ἔτος ἐμπροθέσμως ἐπιδιδόμεναι εἰλικρινεῖς τροποποιητικαὶ δηλώσεις, ἐγγράφονται εἰς τὸν φορολογικὸν τῆς περιόδου κατάλογον, εἰς ὃν εὑρίσκεται ἤδη ἐγγεγραμμένος ὁ δηλώσας, εἴτε διαρκὴς κύριος κατάλογος τῆς περιόδου τυγχάνει εἴτε εἰς τῶν ἐτησίων συμπληρωματικῶν αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ τροποποιητικὴ δήλωσις κριθῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀνειλικρινής, τότε ὁ ἐπιδόσας ἐγγράφεται εἰς τὸν συμπληρωματικὸν κατάλογον τοῦ ἔτους, διαγραφόμενος διὰ πράξεως τοῦ Ἐφόρου ἐκ τοῦ καταλόγου, ἐν ᾧ εὑρηται ἐγγεγραμμένος.

4. Εἰς συμπληρωματικὸν ὡσαύτως κατάλογον, μὲ προσαύξησιν μέχρι 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταλογιστέου φόρου ἐγγράφονται οἱ μὴ συμμορφωθέντος ἐντὸς τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας εἰς τὰς διατάξεις τῆς 1 παραγρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἐπίσης ἐγγράφονται εἰς συμπληρωματικὸν κατάλογον αἱ δηλώσεις ὅσαι, κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου τούτου, ἀναγράφουσι τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἀντὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Οἱ τε κύριοι καὶ συμπληρωματικοὶ φορολογικοὶ κατάλογοι καταρτίζονται τμηματικῶς κατὰ κοινότητα ἢ καὶ εὐρυτέραν περιφέρειαν καὶ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων τῶν φορολογουμένων.

6. Τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον θέσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων ἐπέχουσι γενικῶς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37 συνταχθησόμενοι πίνακες φορολογουμένων ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 35.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 35, Ν. 1992' Ν. Δ. 19-3-24 ἄρθρ. 14 § 2, Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 32 § 1).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις καὶ ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἐγγραφομένης ἐν συμπληρωματικῷ καταλόγῳ καὶ ἐπαληθευομένης ὡς καὶ αἱ ἐμπρόθεσμοι τοιαῦται, ἀλλ' ὁ βεβαιούμενος φόρος προσαυξάνεται μέχρι τῶν 35 ο)ο αὐτοῦ ἢ καὶ μέχρι τῶν 50 ο)ο, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ φορολογούμενος, κληθείς, δὲν παρέσχεν ἐντὸς τῆς εἰκοσαημέρου προθεσμίας τὰς ἐνδεχομένως αἰτηθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίων πληροφοριῶν ἢ ἐκθέσεων δημοσίων ὀργάνων περὶ μὴ ἀνακριβοῦς δηλώσεως ὑπό τινος τῆς πραγματοποιηθείσης προσόδου ἢ τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως ταύτης, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐγγράφει τοὺς ἀνακριβῶς δηλώσαντας καὶ τοὺς παραλιπόντας τὴν δήλωσιν ἐν συμπληρωματικῷ καταλόγῳ μετὰ προσαυξήσεως τοῦ κυρίου φόρου, τοῦ ἕνεκα τῆς ἀνακριβείας ἢ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως ὀφειλομένου, μέχρι τῶν 75 ο)ο αὐτοῦ.

Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐγγραφὴ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως προθεσμίας.

Ἄρθρον 36.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 36, Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 14 § 3).

1. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ὑπόχρεως πρὸς παρακράτησιν φόρου ἀπεβίωσε, χωρὶς νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν, ὑπόχρεοι ἀλληλεγγύως πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου καθίστανται οἱ κληρονόμοι του ἢ ὁ κηδεμὼν τῆς κληρονομίας, παρακρατοῦντες παρ' ἑκάστου τῶν κληρονόμων, κληροδόχων, δωρεοδόχων κλπ. τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν μερίδα αὐτοῦ κλάσμα τοῦ φόρου, ἡ δὲ προθεσμία πρὸς δήλωσιν παρατείνεται ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις αὐτῆς συμπίπτει πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου. Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος πρὸς ὃν δέον νὰ ἐπιδίδηται ἡ δήλωσις καὶ ὅστις προβαίνει εἰς ἐγγραφὴν αἴκοθεν ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ, ἐπὶ παραλείψει ταύτης, εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, εἰς ὃν ἔδει νὰ ἐπιδώσῃ τὴν δήλωσιν ὁ κληρονομούμενος.

2. Ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι ὁμοίως εἰς καταβολὴν τοῦ ἀνήκοντος φόρου εἰσὶν ὁ κηδεμὼν τῆς κληρονομίας, οἱ κληρονόμοι, κληροδόχοι, αἰτίᾳ θανάτου δωρεοδόχοι κλπ., παντὸς ὅστις ἐδήλωσε, κατὰ τὰ πέντε πρὸ τοῦ θανάτου ἔτη, πρόσοδον κατωτέραν κατὰ 20 ο)ο τῆς πραγματικῆς, ἐξακριβουμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταλειφθείσης ὑπ' αὐτοῦ περιουσίας.

3. Ἐπὶ ἀνηλίκων, δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων καὶ ἀσώτων, ὑπόχρεως πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου εἶναι, κατὰ περίπτωσιν, ὁ κατὰ τὸν νόμον ΧΘΗ' περὶ ἀνηλίκων, ἐπιτροπείας κλπ. ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ, ὑπέχων οὗτος πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένας εὐθύνας.

Ἄρθρον 37.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 37, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 15 § 1, Ν. Δ. 30-7-23, Ν. Δ. 28-11-23 ἄρθρ. 1 καὶ 3, Ν. 3338 ἄρθρ. 9 καὶ 10, Ν. 3602 ἄρθρ. 2).

1. Ἡ ἐν τῷ συμπληρωματικῷ καταλόγῳ ἐγγραφομένη πρό-

σοδος, δέον νὰ ἐξευρίσκεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐνδεικτικοὺς κανόνας ἢ τεκμήρια, ἐφόσον διατίθενται τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ τὸ πρῶτον ἢ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων προβλέπεται ἡ χρῆσις τεκμηρίων, ἄλλως ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος καθορίζει ταύτην κατὰ τὴν ἐξ ὧν διαθέτει στοιχείων ἢ πληροφοριῶν ἰδίαν ἀντίληψιν.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρισθῶσι καὶ ἕτερα τεκμήρια, ὡς καὶ συμβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί, πρὸς καθορισμὸν τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου.

2. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς συμπληρωματικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένους περιληφθέντας, ἐξαιρέσει τῶν ἐπιδοσάντων εἰλικρινῆ τροποποιητικὴν δήλωσιν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 34, ἢ καὶ εἰλικρινῆ ἐκπρόθεσμον ἐν γένει δήλωσιν, κοινοποιεῖται ἀπόσπασμα αὐτῶν διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ δι' ὀργάνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ ἀποδείξει ἢ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τῆς τοιχοκολλήσεως, καθ' ἣν περίπτωσιν ἐπιβάλλεται αὕτη, ἀντικαθισταμένης διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν τοιούτων ἀποσπασμάτων εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος. Ἐπὶ τῶν φορολογουμένων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, ἡ τοιαύτη ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τῆς κατοικίας, ἢ τῆς τελευταίας διαμονῆς αὐτῶν, θεωρουμένων τούτων ὡς νομίμων ἀντικλήτων των.

Ἐὰν ὅμως οὗτοι ἔχωσι διορίσῃ ἀντίκλητον αὐτῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, τότε ἡ ἐπίδοσις γίνεται μόνον πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀντίκλητον αὐτῶν.

3. Ἡ βεβαίωσις εἰδικῶς τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐνεργεῖται βάσει ἀρχικῶν φορολογικῶν καταλόγων, εἰς οὓς ἐγγράφονται οἱ ἐμπροθέσμως εἰλικρινῶς δηλώσαντες καὶ δυνάμει συμπληρωματικῶν καταλόγων, εἰς οὓς περιλαμβάνονται οἱ ἐκπροθέσμως, ἀνακριβῶς ἢ μηδόλως δηλώσαντες. Εἰς τοὺς καταλόγους τούτους περιλαμβάνεται ἡ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος, ἐξευρισκομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31 ὁριζόμενα. Ὅσων δὲ φορολογουμένων ἡ ἐξεύρεσις τῆς προσόδου ταύτης γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἀναφερομένου ἄρθρου, τὰ ποσὰ τῶν καθ' ἕκαστα προσόδων τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις ταύταις ἀναφερομένων κατηγοριῶν ἢ εἰδικῶν διατάξεων λαμβάνονται ἐκ τῶν ὁριστικῶν στοιχείων τῶν κατηγοριῶν ἢ φορολογιῶν τούτων. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς συμπληρωματικοῖς καταλόγοις τοῦ συνθετικοῦ ἐγγραφέντας, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπροθέσμως εἰλικρινῶς δηλωσάντων, κοινοποιοῦνται ἀντίγραφα τῶν φύλλων ἐλέγχου, βάσει τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαί.

4. Πρὸς τῇ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους κοινοποιήσει ἀποσπάσματος φορολογικοῦ καταλόγου ἢ φύλλου ἐλέγχου, προκειμένου περὶ καταλόγου συνθετικοῦ φόρου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος συντάσσει ὀνομαστικοὺς πίνακας τῶν φορολογουμένων ἐκ προσόδων προερχομένων, ἐξ ἀμοιβῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐκ κερδῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν φορολογουμένων διὰ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον πάντων τούτων ἡ καθαρὰ πρόσοδος (ἀναλυτικὴ ἢ συνολικὴ) προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ νόμον τεκμηρίων. Οἱ πίνακες οὗτοι ἐμφαίνουσι κατ' εἶδος ἐπαγγέλματος τήν τε τυχὸν δηλωθεῖσαν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὰ ἄρθρα 20 παράγρ. 7, καὶ 29 παράγρ. 2 Ἐπιτροπῶν προσδιορισθεῖσαν καθαρὰν πρόσοδον, ἐκτίθενται δὲ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Δ. ὁρισθησόμενα εἰς τὸ Ἐφοριακὸν Κατάστημα ἢ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν οἰκείων σωματείων ἢ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων.

5. Εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου δήμου ἢ κοινότητος συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ α') τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἑνὸς ἑτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, β') τοῦ ἀγρονόμου ἢ ἑνὸς ἑτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν καὶ γ') ἑνὸς ἀντιπροσώπου μιᾶς τῶν συγκεκροτημένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος γεωργικῶν ὀργανώσεων ἢ συνεταιρισμῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, ἐλλείψει δὲ τοιαύτης ὀργανώσεως, ἑνὸς ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων γεωργοκτηματιῶν, ὁριζομένου μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅστις ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ τρίτου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς δικαιοῦται νὰ προσλάβῃ ἕτερον πρόσωπον δημόσιον ὑπάλληλον ἢ μή, χρέη δὲ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ νεώτερος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐλλείψει ἑνὸς ἢ πλειόνων τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων προσώπων, ἡ Ἐπιτροπὴ συμπληροῦται διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ ἀγροφύλακος ἢ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ τῶν μᾶλλον ἐγγραμμάτων κατοίκων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἀποκλειομένων τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ὡς καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐφ' ὅσον τοιαῦτα πρόσωπα δὲν ὑφίστανται κατάλληλα ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς τινῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ πλησιεστέρᾳ Κοινότητι ἢ Δήμῳ ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος δύναται περιοδεύων νὰ συγκροτῇ τὰς τοπικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ συμμετέχῃ εἰς αὐτάς.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπή, παραλαμβάνουσα τὰς ἐπιδοθείσας ὑπὸ τῶν φορολογουμένων δηλώσεις παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ἢ παρὰ τοῦ ἀποδεχθέντος ταύτας, προβαίνει εἰς ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν μὴ δηλωσάντων φορολογουμένων, περιβαλλομένη ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων νὰ συνεργάζηται μετὰ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ ἄλλου προσώπου ὁρισθέντος διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 23 δηλώσεων, ζητοῦσα παρὰ τῶν φορολογουμένων καὶ τὴν προσαγωγὴν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας, ἂν ἤθελε κρίνῃ τοῦτο ἐπάναγκες.

Διὰ Διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερέστερον τὰ τῶν ἐργασιῶν ἐν γένει τῆς ἐπιτροπῆς.

6. Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ πᾶς ἄλλος ὑπόχρεως πρὸς παραλαβὴν δηλώσεων, ὡς καὶ οἱ ἀγροφύλακες, ὀφείλουσι νὰ συγκεντρώσωσι πληροφορίας περί τε τῆς ἐκτάσεως τῶν δηλωτέων γαιῶν καθὼς καὶ περὶ τοῦ εἴδους τῆς καλλιεργείας καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν συγκομισθέντων προϊόντων παρ' ἑκάστου γεωργοῦ. Τὰς πληροφορίας ταύτας ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ παράσχωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπήν, ὑποδεικνύοντες καὶ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας.

7. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξακριβώσεως συντάσσονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ χωρίον καὶ δῆμον ἢ κοινότητα πίνακες περιλαμβάνοντες τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 23 στοιχεῖα διά τε τοὺς δηλώσαντας καὶ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας. Οἱ πίνακες οὗτοι μετὰ τῶν δηλώσεων καὶ λοιπῶν σχετικῶν διαβιβάζονται ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον. Ἀντίγραφα τῶν πινάκων τούτων ἐκτίθενται ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα, ἀποσπάσματα δὲ αὐτῶν κατὰ χωρίον ἢ συνοικισμὸν ταιχοκολλῶνται εἰς τὸ ἐπιφανέστερον μέρος ἑκάστου χωρίου καὶ ἀναγινώσκονται ἐπ' ἐκκλησίας. Ἀπόσπασμα τῆς ἐν τῷ πίνακι ἐγγραφῆς κοινοποιεῖται ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει ἢ διὰ δημοσίου ὀργάνου εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

8. Ἐντὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω εἰκοσαημέρου προθεσμίας τῆς δημοσιεύσεως τῶν πινάκων ἤτοι 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἀτομικῆς κοινοποιήσεως πρὸς τοὺς φορολογουμένους δικαιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ πᾶς τρίτος νὰ φέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις των δι' ἐνστάσεως.

Αἱ ἐνστάσεις ἐγχειρίζονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν πρόεδρον

τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἢ εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἢ εἰς τὸν ἀστυνόμον ἢ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, διαβιβάζονται δὲ παρ' αὐτῶν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἐντὸς τριῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως ἡμερῶν.

Ἐπὶ ἐνστάσεων τρίτων εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως τούτων.

Κατὰ τῶν τοιούτων πινάκων δύναται νὰ διατυπώσῃ ἀντιρρήσεις καὶ ὁ Οἰκον. Ἔφορος συντάσσων ἰδιαίαν ἔνστασιν διὰ τὰς ἀμφισβητουμένας ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφάς, ἐκδικαζομένην ὡς καὶ αἱ ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 38.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 38, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 16 § 1, Ν Δ. 28-11-23 ἄρθρ. 1 καὶ 3).

1. Κατὰ τῆς ἐν συμπληρωματικῷ καταλόγῳ τοιαύτης ἐγγραφῆς των δικαιοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ ἐγχειρίσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἢ νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρις ἔνστασιν, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ καταλόγου ἢ φύλλου ἐλέγχου, δι' ἧς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσωσι τὰ καθ' ἕκαστα ποσὰ τῶν προσόδων τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 37 ἀναφερομένων ὁριστικῶν στοιχείων.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πινάκων, δικαιοῦται καὶ πᾶς τρίτος νὰ ἐγχειρίσῃ ἢ ἐπιδώσῃ τῷ Οἰκον. Ἔφορῳ ἔνστασιν καθ' οἱασδήποτε τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν, κοινοποιουμένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν φορολογούμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 39.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 39, Ν. 1807 ἄρθρ. 4 ἕως 7, 12, 13, 15, 16, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 17, Ν. Δ. 15-8-23 ἄρθρ. 2, Ν. 3338 ἄρθρ. 11 §§ 2 ἕως 4, Ν. Δ. 24-2-26 ἄρθρ. 1 καὶ 3).

1. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται κατὰ δῆμον ἢ κοινότητα ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, συνιστωμένης ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν μελῶν, ἤτοι.

α΄) Ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου πρωτοδίκου ἢ ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἐὰν ἐν ταύτῃ δὲν ὑπάρχῃ Πρωτοδικεῖον.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἵνα ἐν ταῖς συνιστωμέναις ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τοιαύταις Ἐπιτροπαῖς, μετέχῃ ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυομένου Πρωτοδίκου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὡς Πρόεδρος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τοιαύτη ἀναπλήρωσις εἶναι δυνατὴ τῶν δικαστικῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας τοῦ Κράτους, ὁσάκις τοιοῦτος δικαστικὸς δὲν ὑπηρετεῖ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐφορίας ἢ δὲν εἶνε τοποθετημένος ἢ ἀπουσιάζει ἐκτὸς τῆς ἕδρας.

β΄) Ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὁριζομένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ὁρίζει καὶ ἕνα ἢ δύο ἀναπληρωτὰς ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διορίζῃ ὡς μέλη ἀντὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων δημοσίους ὑπαλλήλους ἑτέρου κλάδου, καὶ

γ΄) Ἑνὸς μέλους μετὰ δύο ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν, ὑποδεικνυομένων τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐφορίας, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἢ Εἰρηνοδίκου, ὑπὸ Ἐμπορικῶν ἢ Βιομηχανικῶν ἢ Γεωργικῶν ὀργανώσεων, ὅπου ὑπάρχουσιν, ἢ ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι, ἐκ καταλόγου περιλαμβάνοντος δέκα ἕως εἴκοσιν ἰδιώτας, ὑποβαλλομένου κατ' ἔτος παρὰ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Προκειμένου περὶ ἐνστάσεων δικηγόρων εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν συμμετέχει ὡς τρίτον μέλος μετὰ δύο ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν εἷς τῶν δικηγόρων τῆς ἕδρας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἢ ταύτου μὴ ὁρίσαντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία.

2. Ἐν ἀρνήσει ἢ παραλείψει ὑποδείξεως τῶν ἀνωτέρω μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρέων, ἐκλέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία, ἐκ καταλόγου περιλαμβάνοντος δέκα ἕως εἴκοσιν ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν, καὶ γεωργοκτηματιῶν ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

3. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 πρόεδρος, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου κατάλληλος ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος ὑπάλληλος τῆς οἰκείας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἢ ἕτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

4. Ἐὰν τὰ ὁρισθέντα ἐκ τῶν ἰδιωτῶν μέλη κλητευθέντα ἐπὶ ἀποδείξει δὲν προσέλθωσι κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν καὶ ἡμέραν πρὸς συνεδρίασιν, ἢ ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ σύμπραξις αὐτῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ, καλοῦνται πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν δύο ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὅστις ὁρίζει τὸν ἕνα ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ ἑτέρου.

5. Τὰ ἐξ οἰκονομικῶν ἢ ἑτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικὰ μέλη διορίζονται δι' ἁπλῆς διαταγῆς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς ἕδρας των. Ἀναπληρωταὶ ἑκάστου τακτικοῦ μέλους δύνανται, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, νὰ ὁρισθῶσι πλείονες τοῦ ἑνός.

Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ μετέχῃ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ τὸ πρῶτον βεβαιώσας τὸν φόρον οἰκονομικὸς ὑπάλληλος.

6. Αἱ περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἐν γένει διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ Ἐκδικαστικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων.

7. Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶνται πλείονες τῆς μιᾶς Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον συντιθέμεναι. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἡ ἕδρα καὶ ἡ δικαιοδοσία ἑκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων.

8. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἢ ἑτέρῳ δημοσίῳ καταστήματι, παρόντων τῶν τριῶν μελῶν αὐτῆς, λαμβάνει δὲ τὰς ἀποφάσεις της κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα τῶν προέδρων τῶν Δικαστηρίων ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

Τὸ Δημόσιον παρίσταται διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου ἀντιπροσώπου. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ φορολογούμενος προσηκόντως προσκληθεὶς δὲν παραστῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐντολοδόχου, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει καὶ ἀπόντος αὐτοῦ.

9. Περὶ ἑκάστης συνεδριάσεως τηροῦνται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ συνοπτικὰ πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου, δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως

10. Ἡ Ἐπιτροπή, ἔχουσα οἷα δικαιώματα κέκτηται καὶ ὁ Ἔφορος, κρίνει κατὰ πεποίθησιν καὶ ἀποφαίνεται ἡτιολογημένως ἐπί τε τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς οὐσίας.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 2 ἐνστάσεως τρίτου ἀποδειχθῇ φορολογητέα πρόσοδος μείζων τῆς διὰ τῆς ἐν τῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς ὁρισθείσης, ἡ Ἐπιτροπὴ προσδιορίζει τὴν ἀνωτέραν ταύτην πρόσοδον.

11. Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται πρὸς τούτοις νὰ ἐξετάζῃ τοὺς μάρτυρας ἐνόρκως καὶ νὰ ἐπιβαλλῃ τῷ φορολογουμένῳ ὅρκον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ καθοριζόμενα, τῆς ἐπὶ ψευδορκίᾳ μηνύσεως ἐνασκουμένης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέων Φόρων. Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον οὔτε ἐπάγεται οὔτε ἀντεπάγεται ὅρκος.

12. Ὁσάκις ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐνστάσεων κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐξετάσῃ ἐνόρκως μάρτυρας, ὁρκίζει τούτους ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς ἐπιβαλλόμενος τῷ διαδίκῳ ὅρκος δίδεται ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 373 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἂν ὁ διάδικος, πρὸς ὃν ἐπεβλήθη ὁ ὅρκος, εἶναι ἀπὼν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, ὁρίζεται δι' ἀπιφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ θέμα, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ Ἀρχὴ ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλει δοθῇ οὗτος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἢ τὸν ὡρισμένον πληρεξούσιον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ τοὐλάχιστον 8 ἡμέρας πρὸ τῆς ταχθείσης πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἐν ἐλλείψει διορισμοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται νομίμως εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

13. Μεθ' ἑκάστην συνεδρίασιν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖ τὴν διανομὴν τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν δημοσίους ὑπαλλήλους, ὁρίζων τούτους ὡς εἰσηγητὰς δικαστὰς καὶ κρατῶν ὁ ἴδιος ὅσας ἤθελεν ἐγκρίνῃ πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως.

14. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Πίναξ δὲ αὐτῶν τοιχοκολλεῖται τὴν ἐπομένην, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως, ἐν τῷ Ἐφοριακῷ καταστήματι ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας.

Ὁ πίναξ οὗτος ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν ἐνιστάμενον, προκειμένου περὶ ποσῶν φόρου κατωτέρων τοῦ ὁρίου ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τῆς ἐφέσεως.

15. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἕδρας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν κεκυρωμένῳ ἐπίσης παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιγράφῳ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἢ εἰς τὸν ἐνιστάμενον ἢ εἰς τὸν ὡρισμένον πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτων εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἕδρας τῆς Ἐπιτροπῆς.

16. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τροποποιεῖ τὸν παρ' αὐτοῦ συνταχθέντα συμπληρωματικὸν κατάλογον.

Ἄρθρον 40.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 40, Ν. Δ. 11-1-23 ἄρθρ. 2, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 18' Ν. Δ. 4-7-23, Ν. Δ. 15-8-23 ἄρθρ. 2, Ν. Δ. 28-11-23 ἄρθρ. 1. Ν.Δ. 29-12-23, ἄρθρ. 3, Ν. 3338 ἄρθρ. 11 §§ 5 ἕως 7).

1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, ἂν ὁ δι' αὐτῆς προσδιορισθεὶς κύριος φόρος ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς χιλίας ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐκδικαζομένη ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένη ἢ κοινοποιουμένη εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν προϋπόθεσιν δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, κοινοποιῶν ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἔφεσις, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον ἀνερχόμενον εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ᾖ ἀνώτερον τοῦ 100.000 δραχμῶν, καταπῖπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως.

3. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Διατάγματος ὁρίζωνται τριετεῖς περίοδοι ἰσχύος τῶν φορολογικῶν καταλόγων προσόδων ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ τοιαύτη ἐξαίρεσις δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ προκειμένου περὶ προσόδων ἐξακριβουμένων ἐπὶ τῇ βάσει ἰσολογισμοῦ.

Τῶν τοιούτων καταλόγων ἐπιτρέπεται τροποποίησις κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐν περιπτώσει αὐξομειώσεως τῆς προσόδου κατὰ 15 ο/ο τοὐλάχιστον ἢ ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος ἐξ οἱουδήποτε λόγου, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 41.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 41 Ν. 1992, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 19, Ν. Δ. 28-11-23 ἄρθρ. 1, Ν. 3338 ἄρθρ. 2 §§ 1 ἕως 3, Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 2 § 2, Ν. Δ. 11-5-ἄρθρ 29).

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου καταβλητέαι δόσεις τοῦ κυρίου φόρου καθίστανται ἀπαιτηταὶ ἐντὸς τῶν ἑκάστοτε εἰδικῶς κατὰ κατηγορίας ὁριζομένων προθεσμιῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὁποίων καὶ βαρύνει τὸν ὀφειλέτην τόκος ὑπερημερίας πρὸς 12 ο/ο. Ὑπολογίζονται δὲ ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο ἡ ὁριστικὴ βεβαίωσις τοῦ φόρου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλουμένης καθαρᾶς προσόδου ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καθοριζομένης τοιαύτης κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 20 καὶ 23 ὁσάκις δηλοῦνται τ' ἀκαθάριστα ἔσοδα ἀντὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου. Ἀντιθέτως, καταβαλλομένων τῶν δόσεων τοῦ φόρου πρὸ τῆς λήξεως τῶν οἰκείων προθεσμιῶν, ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου ὁ ἀνήκων πρὸς 12 ο/ο τόκος.

2. Πρὸς τοῦτο ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος συντάσσει, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐμπροθέσμων δηλώσεων ὡς καὶ ἐκπροθέσμων τοιούτων καὶ ἀποστέλλει τὸ ταχύτερον πρὸς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν προσωρινοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους τῶν ὀφειλετῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων καὶ μετὰ προηγουμένην ἔκδοσιν τοῦ προσήκοντος ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, προβαίνει οὗτος εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπράξεως τῶν διαδοχικῶν ληξιπροθέσμων δόσεων μετὰ τοῦ ἀνήκοντος τυχὸν τόκου, ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης πρὸς τοῦτο ὀχλήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τοῦ ἄρθρου 21 ὡς καὶ τοῦ ὁρισθέντος ὡς χρησιμοποιητέου συντελεστοῦ καθαροῦ κτηνοτροφικοῦ κέρδους ἄρθρων 22 καὶ 23, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς προσωρινὴν βεβαίωσιν τοῦ τε στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, συντάσσων ὀνομαστικοὺς καταλόγους τῶν ὀφειλετῶν.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ἑκάστου, κατὰ κοινότητα ἢ εὐρυτέραν περιφέρειαν, καταρτισθέντος κυρίου φορολογικοῦ καταλόγου καὶ τῶν ἐγγραφῶν ἐν συμπληρωματικῷ τοιούτῳ, καθ' ὧν δὲν ἐκοινοποιήθη ἔνστασις ἢ κοινοποιηθεῖσα ἐξεδικάσθη καὶ ἐγένετο, κατὰ τὰ ἄρθρα 35 καὶ 39 τροποποίησις τοῦ καταλόγου, ὁ Οἰκον. Ἔφορος βεβαιοῖ ὁριστικῶς τὸν ἀνήκοντα φόρον μετὰ τῶν τυχὸν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου προσαυξήσεων καὶ ἀποστέλλει τοὺς οἰκείους χρηματικοὺς καταλόγους εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν. Οὗτος δὲ προβαίνει εἰς

τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐπὶ πλέον βεβαιωθεισῶν διαφορῶν ἢ καὶ ἀκεραίων φόρων (ἐὰν δὲν προηγήθη προσωρινὴ βεβαίωσις) πάντως μετὰ τῶν σχετικῶν προσαυξήσεων καὶ τόκων. Ἐὰν δὲ ὁ ὁριστικῶς βεβαιωθεὶς φόρος εἶνε μικρότερος τοῦ προσωρινῶς βεβαιωθέντος, ἐκπίπτεται ἡ διαφορὰ ἢ ἐπιστρέφεται, συνταχθέντος τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου καὶ εἰδοποιουμένου εἰδικῶς τοῦ φορολογουμένου περὶ τούτου.

4. Τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφέσεων, ὁ Οἰκον. Ἔφορος προβαίνει ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν ἢ εἰς σύνταξιν πρωτοκόλλων ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Ἐπίσης τὰς μεταβολὰς ταύτας ἐνεργεῖ ὁ Οἰκον. Ἔφορος καὶ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεως ἤθελε τροποποιηθῇ ὁριστικὸν στοιχεῖον, ἐφ' οὗ ἐβασίσθη ἐγγραφὴ εἰς φορολογικὸν κατάλογον συνθετικοῦ.

5. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 20 § 1 καὶ 36 παρ. 3 ὑπόχρεοι εἰς ἐγχείρισιν δηλώσεως διαχειρισταὶ ἢ μεριδιοῦχοι πλοίων, πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπίτροποι, κηδεμόνες ἢ ἀντιλήπτορες εὐθύνονται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν εἰς τὸν φόρον ὑποχρέων διὰ τὴν καταβολὴν αὐτοῦ, δικαιούμενοι εἰς ἀναγωγήν.

6. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον διαλύσεως ἢ συγχωνεύσεως ἀνωνύμου Ἑταιρίας διευθύνταὶ, διαχειρισταὶ καὶ ἐκκαθαρισταὶ τούτων εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὀφειλομένων φόρων.

7. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 προσαυξήσεις τοῦ κυρίου φόρου λόγῳ ἐκπροθέσμου, ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως κλπ., ἐπιβάλλονται μόνον διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς φορολογίας, ἂν ὁ φορολογικὸς κατάλογος ἰσχύῃ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔτη.

8. Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ ἀκυρωθῇ ἐγγραφὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καταστᾶσα ὁριστικὴ συνεπείᾳ μὴ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ὁσάκις ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγένετο ἐσφαλμένως ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου ἢ ὅτι δὲν ὑπεῖχε φορολογικὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐγγραφείς, ἢ ὅτι οὗτος ἀποδεδειγμένως δὲν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐγγραφῆς.

Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ἡ τροποποίησις ἢ ἀκύρωσις τῆς ἐγγραφῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐκδούσης τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν Ἐπιτροπῆς ἢ Δικαστηρίου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐγγραφῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 42.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 42, Ν. 1992, Ν. 3338 ἄρθρ. 13 §§ 1 καὶ 2, Ν. Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 30 §§ 7 καὶ 8)

1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, εἴτε μὴ καταθέτων τὰ καθοριζόμενα στοιχεῖα βεβαιώσεως, εἴτε μὴ παρέχων τὰς αἰτουμένας διασαφήσεις, εἴτε μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ἐξέτασιν, ὡς καὶ ὁ καθ' οὗ ἤθελον προκύψει ἐνδείξεις κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς βεβαιώσεως ἢ ἐπὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν πρὸς δήλωσιν προθεσμίαν, ὅτι ἀπέκρυψεν ὁλόκληρον ἢ μέρος τῆς προσόδου του ὑπερβαίνον τὰ 20 ο/ο ταύτης, ἢ παρέλειψε νὰ ἐπικολλήσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος νόμου φορόσημον ἐκ κακῆς πίστεως, τιμωρεῖται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου τῇ ἐγκλείσει τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ προστίμου ἀπὸ τοῦ διπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τοῦ ἀποκρυβέντος φόρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἀνεξαρτήτως πάντως τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀποκρυβέντος φόρου μετὰ τῶν σχετικῶν προσαυξήσεων ἢ προστίμων, κατὰ τὰς προηγουμένας τοῦ νόμου διατάξεις.

2. Ἐπιβάλλεται ὁμοίως ποινὴ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι 2000 δραχμῶν ἢ φυλάκισις μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ καὶ ἀμφότεραι αὗται αἱ ποιναὶ εἰς πάντα ὅστις, ὑποχρεούμενος ἢ καλούμενος δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου νὰ παράσχῃ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν προσόδων ἢ νὰ συμμετάσχῃ ὡς μέλος Ἐπιτροπῆς, ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἀρνηθῇ ἢ παραλείψει, ἀναιτιολογήτως, νὰ πράξῃ τοῦτο, εἴτε δημόσιος ὑπάλληλος εἶναι οὗτος εἴτε ἰδιώτης.

3. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι καὶ λοιποὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι καταρτίζοντες ἐκ μεγάλης ἀμελείας στοιχεῖα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπ' ὀνόματι μὴ ὑποχρέων εἰς τοῦτον, ὑπόκεινται εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι καὶ λοιποὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἀδικαιολογήτως ἐπιβραδύνοντες τὸν ἔλεγχον τῶν φορολογουμένων καὶ τὴν περαίωσιν τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ὑπόκεινται εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

5. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς ἀναλυτικὸν φόρον Δ κατηγορίας ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸ κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον ἡμερολόγιον χαρτοσημασμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ', ἐν ᾧ ἐγγράφουσι πάσας τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πράξεις τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς.

Αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐγγραφαὶ περὶ δοσοληψιῶν μετὰ τρίτων δέον νὰ ἀναφέρωσιν ἀπαραιτήτως τὸ ὄνομα, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν. Ὑποχρεοῦται δὲ ὁ φορολογούμενος ὅπως φυλάττῃ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν τοιούτων δοσοληψιῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἐτησίῳ αὐτοῦ ἰσολογισμῷ ἐμφανιζομένων ἀπαιτήσεων τρίτων.

Ὁ παραβαίνων ὁπωσδήποτε τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν 100 μέχρι δραχμῶν 2000, ἐπιβαλλομένου διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Εἰς τὸν αὐτὸν παραβάτην δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ φυλάκισις μέχρις ἑνὸς μηνὸς παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατὰ τὰ ἐν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Πᾶσα ἀλλοίωσις τῶν ἐν τῷ ὡς ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐγγραφῶν συνεπάγεται τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ δράστου, κατὰ τὰς περὶ πλαστογραφίας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 43.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 43, Ν. 3338 ἄρθρ. 13 § 3, Ν.Δ. 11-5-29 ἄρθρ. 30 §9)

1. Πᾶν πρόσωπον προσκαλούμενον ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ἢ τῆς ὑπηρεσίας του νὰ ἐπεμβῇ ἐν τῷ καθορισμῷ ἢ τῇ βεβαιώσει ἢ τῇ εἰσπράξει τοῦ φόρου τῶν κατηγοριῶν Δ' καὶ Ζ' ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὸ ἐπαγγελματικὸν μυστικόν, ὑποκείμενον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 452 καὶ ἑξῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένας ποινάς.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἢ παραχώρησις ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἡ παραχώρησις τῆς ἐνασκήσεως οἱουδήποτε δικαιώματος μεταβάλλοντος τὴν κατοχὴν ἢ κυριότητα, ἡ μίσθωσις, ἢ ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παράστασις πρὸς ἐνάσκησιν οἱουδήποτε δικαιώματος ἀποβλέποντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὰς γαίας, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἄρθρα 21—23 τοῦ παρόντος νόμου, ἂν μὴ προσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου συμβολαιογράφου ἢ φύλακος τῶν μεταγραφῶν ἢ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως τῶν γαιῶν τούτων ἢ πιστοποίησις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐκδιδομένη ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ὅτι ἐν τῷ μητρώῳ τῶν γαιῶν τοῦ σχετικοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἶναι ἐγγεγραμμέναι αἱ περὶ ὧν πρόκειται γαῖαι εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐνδιαφερομένου εἴτε καὶ ἐπ' ὀνόματι ἑτέρου προηγουμένου κατόχου.

Τοιαύτας πιστοποιήσεις δύνανται νὰ χορηγῶσι καὶ οἱ δήμαρχοι ἢ πρόεδροι, τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐγκρίσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κοινοποιουμένῃ αὐτοῖς καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος.

Οἵ τε συμβολαιογράφοι καὶ οἱ φύλακες τῶν ὑποθηκῶν ἐν ταῖς συντασσομέναις ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον πράξεσιν ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσι τὸν ἀριθμὸν τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Ταῦτα ἀναγράφονται καὶ ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῶν δικαστηρίων.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου συμβολαιογράφοι, φύλακες μεταγραφῶν, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων καὶ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐτησίου στρεμματικοῦ δικαιώματος τῶν σχετικῶν γαιῶν. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὸ Δικαστήριον ἀπέχει νὰ δικάσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξώσεως μισθωτοῦ ἀκινήτου, ἂν μὴ προσαχθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ βεβαίωσις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου ὅτι ἐπεβλήθη ἡ κεκανονισμένη δήλωσις φορολογίας οἰκοδομῶν διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀκινήτου τούτου μισθώματα, ἐφόσον μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς ὑρίστανται ὑπεχρέωσις ἐπιβόσεως τοιαύτης δηλώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 44.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 44, Ν. 1987).

1. Παρὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 κατάργησιν κειμένων τινῶν φόρων, θέλουσιν ἐξακολουθήσει βεβαιούμενοι οὗτοι καὶ εἰσπραττόμενοι ὡς καὶ πρότερον κατὰ τοὺς κειμένους σχετικοὺς νόμους, ἐφ' ὅσον ἀναφέρονται εἰς χρήσεις παρωχημένας, καθυστεροῦσι δὲ ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις αὐτῶν.

2. Τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἅτινα ἐπιδίδοντα τοὺς ἰσολογισμοὺς αὐτῶν μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἔδει, κατὰ τὰ καταργούμενα ἄρθρα 16, 42 καὶ 50 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ', νὰ καταβάλωσι τὰ τέλη μερισματαποδείξεως 2 ο)ο μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1918, ὑποχρεοῦνται, ἐπιδίδοντα καὶ πάλιν τοὺς ἰσολογισμοὺς αὐτῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, νὰ καταβάλωσι συγχρόνως μόνον τὸν νέον φόρον, πρὸς 8 ο)ο μὲν κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ' ἂν εἶναι ἡμεδαπά, πρὸς 6 ο)ο δὲ κατὰ τὴν κατηγορίαν Δ' ἢ Ε' ἂν εἶναι ἀλλοδαπά, καὶ ἂν ἔτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος νόμου πιστώσεις πρὸς διανομὴν διετέθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1919.

Ἄρθρον 45.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 45, Ν. 2990, Ν. 1991, Ν. 1992, Ν. 2411, Ν. 2412 ἄρθρ. 1, Ν. Δ. 26-4-23 ἄρθρ. μόνον, Ν. Δ. 6-12-23 ἄρθρ. 1, Ν. 3169 ἄρθρ. 1, Ν. 3338 ἄρθρ. 13, 32, 34 καὶ 43, Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 2 § 7' Ν. Δ. 20-9-25 ἄρθρ. 32, Ν. Δ. 30-12-25 ἄρθρ. 1).

1. Ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ μετὰ τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος σύμβασις τοῦ 1905 καὶ διατηρεῖται ἡ κειμένη ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐλαίου φορολογία, ἐκπίπτεται·

α') Ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Β' κατηγορίας, καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἐξ αὐτῆς ἐκπτώσεως, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀντισίμου τοῦ τυχὸν εἰς αὐτούσιον σταφίδα καὶ ἐλαίας ἢ ἔλαιον, ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ κτήματος, καταβαλλομένου ἐνοικίου.

β') Ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Ε' κατηγορίας, καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἐξ αὐτῆς ἐκπτώσεως, τὸ ἥμισυ τοῦ τυχὸν ἐν αὐτῇ περιεχομένου καθαροῦ κέρδους ἐκ σταφίδος καὶ ἐλαιῶν καὶ ἐλαίου, τῆς περὶ σταφίδος διατάξεως ἰσχυούσης καὶ ἐν Κρήτῃ, ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἐν τῇ νήσῳ ἡ εἰδικὴ ἐπ' αὐτῆς φορολογία.

2. Ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἱ φορολογηθέντες κατὰ τὰς κατηγορίας Δ' καὶ Ζ' δι' ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ καὶ ἀμοιβὰς ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων δικαιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς νὰ τύχωσι τῆς ἐκπτώσεως τῶν καταλληθέντων ποσῶν ἀπὸ τοῦ τυχὸν καταλογιστέου αὐτοῖς φόρου ἐπιτηδεύματος μέχρι συμψηφισμοῦ τοῦ φόρου τούτου.

Ἐφ' ὅσον δὲ διατηρεῖται ὁ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις φόρος αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων δικαιοῦνται οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε' διὰ τὰς κτηνοτροφικὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις νὰ προσάγωσιν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τὰς ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων, αἵτινες γίνονται δεκταὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ καταλογιζομένου αὐτοῖς φόρου τῆς Ε' κατηγορίας, ἀλλὰ μόνον μέχρι συμψηφισμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κτηνοτροφικῆς ἐπιχειρήσεως φόρου.

3. Ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καὶ ἐν Κρήτῃ, ἐφ' ὅσον διατηροῦνται ἡ φορολογία τῆς δεκάτης καὶ ὁ φόρος τῶν συγκομιζομένων δημητριακῶν.

α') Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας δεκάτης ἢ φόρου συγκομιζομένων δημητριακῶν καρπῶν ἐκπίπτεται·

1) Κατὰ μὲν τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919 ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς Νέαις Χώραις, πλὴν Κρήτης, ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀκαθαρίστου προϊόντος, ὡς καὶ ἐξ ἐκείνων ὧν ἡ δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν τέταρτον 1)4 αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται δεκάτη ἴση πρὸς 7 ο)ο πλέον ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ τὸ ἓν πέμπτον ἀντὶ τοῦ ἑνὸς τετάρτου, πάντως ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ ᾖ κατώτερον τῶν 500 δικάδων καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται δεκάτη 5 ο)ο πλέον 2 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης.

2) Ἀπὸ δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920 καὶ ἐφεξῆς ἐκπίπτεται ἐν τε τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἁπάσαις ταῖς λοιπαῖς Νέαις Χώραις τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἑκάστου εἴδους προϊόντων καὶ ἐξ ἐκείνων δι' ἃ δεκάτη ἢ φόρος καταβάλλεται εἰς χρῆμα, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλεται ἐν μὲν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ λοιπαῖς Νέαις Χώραις δεκάτη ἴση πρὸς 7 ο)ο πλέον 1 ο)ο ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ φόρος 5 ο)ο πλέον 2 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης.

Ἐὰν ὅμως φορολογούμενός τις νομίζῃ ὅτι τὸ 1)5 τοῦ συνόλου τῶν παρ' αὐτοῦ συγκομισθησομένων προϊόντων, θὰ εἶναι κατώτερον τῶν πεντακοσίων δικάδων, τότε δικαιοῦται οὗτος, κατόπιν δηλώσεώς του ἐπιδιδομένης, ἅμα τῇ συγκομιδῇ τοῦ πρώτου προϊόντος καὶ πρὸ τοῦ δεκατισμοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν του ἢ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἐν κωλύμασι, ἐλλείψει ἢ ἀρνήσει τούτου, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ εἰς τὸν Πάρεδρον (Μουχτσήρην), ἢ εἰς τὸν ἱερέα, ἢ εἰς τὸν διδάσκαλον ἢ εἰς τὸ ἐν τῇ κατοικίᾳ του ἔδρευον ἀστυνομικὸν ὄργανον, νὰ ἐκπέσῃ πεντακοσίας δικάδας, κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ ἐπιλογήν, ἐξ οἱουδήποτε εἴδους τῶν προϊόντων, εἴτε καὶ ἐκ πλειόνων, ἐφ' ὅσον τὸ ἓν τούτων δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεντακοσίων δικάδων.

Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει, θέλει ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ 1)5 τῶν μετέπειτα συγκομισθησομένων προϊόντων, τὸ ποσὸν καθ' ὃ ὑπερέβαλλουσιν αἱ ἐκτεθεῖσαι πεντακόσιαι δικάδες τὸ 1)5 τῶν συγκομισθέντων τοιούτων.

Ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν συγκομιζομένων προϊόντων φορολογουμένου τινὸς περιλαμβάνῃ μόνον μπαστάνια καὶ λαχανοκήπους, ἤτοι προϊόντα, δι' ἃ ἡ δεκάτη ἢ ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς χρῆμα, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐκπέσῃ πρόσοδον πεντακοσίων δραχμῶν, ἐφ' ὅσον τὸ 1)5 τῆς ὅλης προσόδου εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τούτου.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν προϊόντων περιλαμβάνει προϊόντα δεκατιζόμενα εἰς εἶδος καὶ τοιαῦτα, δι' ἃ ἡ δεκάτη καταβάλλεται εἰς χρῆμα, τὰ δὲ πρῶτα δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν 500 δικάδων, τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν συμπληροῦται δι' ἐκπτώσεως τοῦ ποσοῦ τῆς εἰς χρῆμα δεκατιζομένης προσόδου τόσων δραχμῶν ὅσαι δικάδες ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 500.

Ἅπαντες οἱ κοινοπραττοῦντες ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῶν ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐφ' ἅπαξ τὰς πεντακοσίας ὀκάδας.

Ἡ δὲ ἐκπτωσις ἐνεργεῖται μόνον ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ φορολογουμένου.

β') Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγχειριζόμεναι εἰς τοὺς φορολογουμένους ἀποδείξεις καταβολῆς δεκάτης ἢ φόρου συγκομιζομένων προϊόντων, προσαγόμεναι ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ ἀποτιμώμεναι διὰ τὴν εἰς εἶδος καταβολὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐτησίας διατιμήσεως κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα, γίνονται ἀποδεκταὶ πρὸς πληρωμὴν τοῦ καταλογιζομένου αὐταῖς φόρου τῆς Ε' κατηγορίας, ἀλλὰ μόνον μέχρι συμψηφισμοῦ τούτου.

4. Ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἡ κειμένη φορολογία τῶν βασκησίμων γαιῶν, ἐκπίπτεται ἐκ καθαρᾶς προσόδου τῆς Β' κατηγορίας, καὶ πρὸ πάσης ἄλλης ἀπ' αὐτῆς ἐκπτώσεως τὸ ἥμισυ τοῦ τυχὸν ἐν αὐτῇ περιεχομένου καθαροῦ εἰσοδήματος ἐξ ἐκμισθώσεως βασκῶν.

5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κατὰ τοὺς Νόμους ΚΓΗ' (ἄρθρον 1 ἐδ. 2) τοῦ ἔτους 1904 καὶ ὑπ' ἀριθ. 1094 τοῦ ἔτους 1917 εἰσπραχθέντος ἐν τοῖς τελωνείοις τῆς Ἑπτανήσου ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐγγείου φόρου 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ μεταφερθέντος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους σταφιδοκάφπου κατὰ τὰ ἔτη 1917—1918.

6. Κατ' ἐξαίρεσιν, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἀντὶ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 15 προβλεπομένων ἐτησίων δηλώσεων, ἐπιδίδονται σὺν τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, διὰ μὲν τὴν πρώτην τρίμηνον περίοδον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1919 μέχρι 30 Ἰουνίου 1919 κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1919, διὰ δὲ τὸ ἐννεάμηνον διάστημα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1920 κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1920. Ὁμοίως ἀντὶ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 ἐτησίων δηλώσεων ἐπιδίδονται, διὰ μὲν τὸ πεντάμηνον διάστημα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1919 μέχρι 31 Αὐγούστου 1919 ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1919, διὰ δὲ τὸ ἑπτάμηνον διάστημα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1910 μέχρι 31 Μαρτίου 1920, κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1920.

7. Κατ' ἐξαίρεσιν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου:

α') Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919-1920 ὁ φόρος τῆς κατηγορίας Δ' θὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ κέρδους τοῦ προκύψαντος ἐκ διαχειριστικοῦ ἔτους λήγοντος ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1918 μέχρι 31 Αὐγούστου 1919, αἱ δὲ δηλώσεις θὰ ὑποβληθῶσι διὰ μὲν διαχειριστικὰ ἔτη λήγοντα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1918 μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1929, κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1910 ἢ Ἰούλιον (προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων), διὰ δὲ διαχειριστικὰ ἔτη λήγοντα ἀπὸ 1 Μαρτίου 1919 μέχρι 31 Αὐγούστου 1919 ἐντὸς τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἢ ἐντὸς τοῦ πέμπτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων.

β') Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1920—1921 θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν δοθησομένην κατ' Ἀπρίλιον δήλωσιν τῆς Δ' κατηγορίας τὰ κέρδη τὰ προκύψαντα ἐκ διαχειρίσεων ληξασῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1919 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1919.

γ') Ὁμοίως κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αἱ δηλώσεις τοῦ συνθετικοῦ φόρου θέλουσιν ἐπιδοθῇ κατὰ τὸ α' οἰκονομικὸν ἔτος 1919 ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1919, καταβαλλομένου σὺν τῇ δηλώσει καὶ ὁλοκλήρου τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, πλὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες καταβάλλουσι τὸν φόρον εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν μὲν πρώτην σὺν τῇ δηλώσει, τὴν δὲ δευτέραν ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1929. Κατὰ τὸ β' οἰκονομικὸν ἔτος 1920, οἱ ἐκ τῶν φορολογουμένων, οὔτε δημόσιοι ὑπάλληλοι οὔτε γεωργοὶ τυγχάνοντες, θὰ καταβάλωσι τὸν φόρον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις κατ' Ἀπρίλιον, Αὔγουστον καὶ Νοέμβριον.

8. Κατ' ἐξαίρεσιν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919 ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ παντὸς ὁριστομένου ἢ ἐπιβληθησομένου ἀμέσου φόρου, πλὴν τοῦ φόρου τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, τοῦ φόρου τῆς δεκάτης τοῦ καπνοῦ, ὡς καὶ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν τῶν μεταλλείων, οἱ μέχρι τῆς ἀναπαλήψεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας μόνιμοι κάτοικοι ταύτης (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Νιγρίτης).

9. Ἀπαλλάσσονται καθ' ὅλην τὴν δεκαπενταετῆ περίοδον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1935 ἐκ τοῦ φόρου τῆς κατηγορίας Α' τὰ εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν ἀνεγερθησομένων κατὰ τὴν ἄνω δεκαπενταετῆ περίοδον ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς ὁμάδος τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἐπεκτείνεται καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς πολέμους καταστραφεῖσαν ἔκτασιν Σερρῶν ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ὡς καταστραφεῖσα ἔκτασις τῆς πόλεως Σερρῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἀπαλλαγῆς νοεῖται ἡ ἐφ' ἧς ἐκτείνεται τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τμήματος τῆς πόλεως, ὡς καὶ ἡ τυχὸν καθοριζομένη ὡς ταυτοῦ ἐν τῷ ἐγκριθησομένῳ σχεδίῳ τοῦ ὑπολοίπου αὐτῆς μέρους.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσι τοῦ πρώτου ἄρθρου καθοριζομένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τὴν ἰσχὺν αὐτῶν διὰ τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1923.

10. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 αἱ προθεσμίαι πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων πασῶν τῶν κατηγοριῶν αἱ λήγουσαι πρὸ τῆς 30 Ἰουνίου παρατείνονται μέχρι τέλους Ἰουνίου 1919.

11. Ἐξαιρετικῶς ἐπίσης αἱ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δόσεις τοῦ φόρου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—1920 καταβάλλονται ἄνευ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τόκου ὑπερημερίας, ἐὰν ἐξοφληθῶσι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920.

12. Ἐπὶ ὑπεκμισθώσεως οἰκοδομῶν συναφθείσης πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 19 Μαρτίου 1923, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640» ὁ ὑπομισθωτὴς δικαιοῦται, πλὴν τῶν ἄλλων νομίμως ἐκπιπτομένων βαρῶν, πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καθαροῦ φορολογητέου εἰσοδήματος ἐκ τοῦ ὑπεκμισθωθέντος δι' ἐκμεταλλευσιν ἀκινήτου, νὰ ἐκπέσῃ καὶ τὸ διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἀκινήτου πρὸς καλλιτέραν αὐτοῦ ἐκμετάλλευσιν δαπανηθὲν πραγματικὸν χρηματικὸν ποσὸν μειούμενον κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθέντων καὶ ἀφαιρεθησομένων ἅμα τῇ λήξει τῆς συμβάσεως ὑλικῶν τῶν μὴ ὄντων ἐνσωματωμένων ἐν τῷ μισθίῳ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπομισθωτοῦ δαπανηθὲν ποσόν, καθ' ὃ μέρος ἀποτελεῖ πραγματικὴν καὶ μόνιμον βελτίωσιν τοῦ μισθίου κτήματος, λογίζεται ὡς μίσθωμα φορολογητέον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 9. Ἡ παροῦσα διάταξις ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ προμνησθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 46.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 46, Ν. 1807 ἄρθρ. 14, Ν. Δ. 19-8-23 ἄρθρ. 20 § 1, Ν. Δ. 21-6-25 ἄρθρ. 9 § 2, Ν. Δ. 28-11-25 ἄρθρ. 2, Ν. Δ. 24-2-26 ἄρθρ. 5).

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δηλώσεις, εἰδοποιήσεις ἐνστάσεις, ἐφέσεις, τὰ ἀντίγραφα καὶ ἐν γένει ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν ἐπιδιδόντων τὰς εἰδοποιήσεις καὶ προσκλήσεις ὡς καὶ ἀντίγραφα ἀποφάσεως τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν

ἐνστάσεων καὶ ἐφέσεως ὁρίζονται μέχρι δραχμῶν ὀκτὼ (8) δι' ἑκάστην κοινοποίησιν.

2. Ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου συντάσσονται ἐπίσης καὶ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων καὶ ὑποθηκοφυλάκων παρεχόμεναι περιλήψεις, ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά. Τὰ δικαιώματα τῶν ἀνωτέρω ὁρίζονται εἰς δραχμὴν δι' ἕκαστον ἀντίγραφον μέχρι τεσσάρων σελίδων.

3. Αἱ καθοριζόμεναι διὰ τοῦ παρόντος προθεσμίαι δὲν παρατείνονται λόγῳ ἀποστάσεως.

4. Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρατείνωνται ἑκάστοτε αἱ πρὸς δήλωσιν προθεσμίαι.

Ἄρθρον 47.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 47, Ν. 1807 ἄρθρ. 17, Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 20 § 3, Ν. Δ. 25-9-24 ἄρθρ. 6, Ν. 3326 ἄρθρ. 45, Ν. 3338 ἄρθρ. 13 § 5, Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 2 καὶ 4, Ν. Δ. 24-2-26 ἄρθρ. 4 καὶ Ν. Δ. 13-11-28 ἄρθρ. 1).

1. Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσις ὡς κατωτέρω ὁρίζεται.

2. Εἰς τὰ μέλη τῶν ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐνστάσεων ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 5 δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν διπλασιαζομένην διὰ τὸν εἰσηγητήν. Εἰς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγεῖται ἀποζημίωσις μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς διὰ τὰ μέλη καθοριζομένης, εἰς δὲ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον δύναται νὰ παρέχηται ἡ εἰς τὸν γραμματέα παρεχομένη ἀποζημίωσις κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, Πρωτοδίκην ἢ Εἰρηνοδίκην μετέχοντας τῶν Ἐκδικ. Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἡ διὰ τὰ λοιπὰ μέλη προβλεπομένη ἀποζημίωσις ὡς ἄνω.

3. Εἰς τοὺς ἀποδεχομένους τὰς κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε' δηλώσεις στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ κερδῶν ἐκ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 23 § 2 τοῦ νόμου καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων τοὺς μὴ ὄντας οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, δύναται νὰ παρέχηται κατ' ἀποκοπὴν ἀνάλογος ἀποζημίωσις κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20, 23 καὶ 29 τεχνικῶν Ἐπιτροπῶν ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 § 7 καὶ 29 § 2 παρέχονται δραχμαὶ χίλιαι κατὰ σύνοδον.

5. Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20, 29 καὶ 37 Ἐπιτροπῶν καταβάλλονται τὰ τυχὸν ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 25 ἡμερησίως.

Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 § 6 Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐφαρμοστέου συντελεστοῦ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων παρέχεται ἀποζημίωσις μέχρι δραχ. 300 κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 48.

(Ν. 1640 ἄρθρ. 48).

1. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται :

α') Ὁ κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων καὶ ἔργων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων διαφόρων Ἐπιτροπῶν.

β') Ὁ τύπος τῶν τηρητέων παρὰ τῶν φορολογουμένων λογιστικῶν βιβλίων καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως καὶ θεωρήσεως αὐτῶν.

γ') Αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.